

Suflet de Femeie

*„Femeia înțeleaptă își zidește casa ...
ea deschide gura cu înțelepciune și
învățături plăcute îi sunt pe limbă.”*

Proverbe 14:1, 31-36

CUPRINS:

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Rodica Baci
Biserica Betania, Târgu Mureș
Simona Brîncovan
Biserica Betania, Târgu Mureș
Mia Pop
Biserica Noul Legământ, Târgu Mureș
Lidia Aldea
Biserica Bethel, Târgu Mureș
Violeta Molonfălean
Biserica Filadelfia, Târgu Mureș
Adriana Someșan
Biserica Bethel, Târgu Mureș

CORECTURĂ GRAMATICALĂ:

Luciana Sand
Adela Butnar

DESIGN:

Vasile Treabă
Ruxandra Sămărghițan

04	ADEVĂRATELE VALORI Rika Rotar
05	FLORI PE CÂMP Elisabeta Popescu
06	CUM SĂ-ȚI GESTIONEZI EMOȚIILE Mirela Damian
08	E CEVA PREA GREU PENTRU DUMNEZEU? Mărginean Camelia
10	UN ALT MÂNGÂIETOR Mărioara Vasilca
11	DOAR TU Carmen Movilianu
12	VIZITĂ ÎN ȚARA SFÂNTĂ Prip Luciana
14	O MINTE FRUMOASĂ Călin Raluca
16	SPERANȚA Carmen Busch
20	DRAGI PĂRINȚI Carmen Busch
22	CREAT ÎNTR-UN MOD MINUNAT Adela Butnar
25	BINECUVINTEAZĂ, SUFLETE PE DOMNUL! Lidia Aldea
26	PREA MULTE CUVINTE... Rodica Filip
28	O RADIOGRAFIE A BUCURIEI Carmen Florenta Nistor
32	BUCURIE ȘI TRISTEȚE Daniela Rotar
34	PAS CU PAS Daniela Bartuș
36	AVOCADO FRUCT - LEGUMĂ MINUNE Andruș Mihaela
37	CHEESCAKE Cristina Mitru
38	RECLAME Credo TV, Casa Petrina
39	ÎMPREUNĂ PENTRU CEI MICUȚI Fundatia Mater Tg. Mureș
40	CALENDAR DE EVENIMENTE IUNIE - IULIE - AUGUST
42	CLUBUL DE VARĂ AL COPIILOR Echipa “Lucrărilor cu Copiii”

ÎN TRE FEMEII

ară, soare și o mulțime de oferte, oportunități și provocări care ne iau cu asalt, asemenea unor negustori care vor să ne cumpere timpul și care bat insistent la ușa casei noastre. Acum, parcă pe vreme frumoasă negustorii aceștia sunt mai mulți și strigă cu gura mare ce au să ofere, pentru noi și pentru familiile noastre .

Îmi răsună în urechi unele dintre cuvintele lor: *mare, plajă, munte, vacanță, cort, drumeție, renovare, musafiri, curățenie, cumpărături, grădină, nepoți, nuntă, conserve de fructe, lectură, prieteni, vizite, bunici, fashion, gătit, distracție, picnic ...*

Parcă am fi la ora de limba română și ni se cere să facem o compunere cu cuvintele de mai sus, dar ca și la examen, totul este contra timp. Ce “compunere” vei face vara acesta ? Nu îți face griji pentru caligrafie, tu doar vei acționa și apoi se “înregistrează” o istorie a ta, a familiei tale care rămâne pentru totdeauna. Vara a început! Și va trece foarte repede. Cum să ne bucurăm de ea? Cum să nu o pierdem ci să facem din acest timp o investiție pentru veșnicie?

Fiecare lucru e frumos la timpul său, ne spune înțeleptul Solomon și tot el spune despre femeia înțeleaptă

că își zidește casa. Sigur că nu e vorba doar de casa fizică în mesajul lui Solomon, el are în vedere mai mult, familia, societatea, ansamblul relațiilor pe care noi suntem chema-te să le construim .

Vei zidi sau vei renova relații? Iată un model de compunere:

„În vacanță voi petrece timp de calitate pentru copii și soț, vom face plimbări în natură vom povesti amintiri și ne vom spune cuvinte de încurajare și apreciere... Voi merge împreună cu fika mea la o conferință...Vreau să vizitez o persoană pe care nu am văzut-o demult și vreau să ies la picnic cu părinții...Voi organiza o drumeție împreună cu o prietenă care s-a distanțat de mine de ceva timp... Voi face împreună cu mama o dulceață cu fructe din grădina noastră de la țară... Voi face pregătiri pentru noul an școlar mergând cu copiii la cumpărături. ”

Solomon scrie și despre opusul femeii înțelepte, femeia “nebună” care își dărmă casa cu mâinile ei, de aceea trebuie să avem grijă la acțiunile noastre pentru că unele aparent bune se dovedesc a fi distructive. Cum să zidim ? Tot în scriptură aflăm răspunsul, ni se spune că “înțelepciunea și-a zidit casa” și și-a

pregătit masa așteptând pe toți cei ce vor să se facă înțelepți să o viziteze. E foarte important să știi că am de la cine să învăț cum să fac șantierul relațiilor, cum să construiesc, adică să învăț de la Cel ce a zidit toate lucrurile.

Noi putem schimba lumea cu modul în care construim relațiile din jurul nostru, dacă acestea sunt bazate pe principiile Ziditorului atunci nu se vor dărâma niciodată, dar orice relație construită greșit este un pericol pentru cei care se află în preajmă. În acest număr al revistei vei găsi câteva sugestii folositoare celor ce vor să construiască: vei citi despre stăpânirea emoțiilor, despre cum să gândești sănătos, despre cum să te bucuri, cum să ai credință pentru ceea ce nu ai primit încă , cum să gătești și chiar cum ai putea să îți petreci zile frumoase de vară alături de alte femei care construiesc frumos ca și tine.

Sunt sigură că dacă vom lua acest model “compunerile” noastre vor fi o adevărată operă de artă, iar relațiile vor străluci !

Rodica Baci
Biserica Betania
Tg.Mureș

Adevăratele valori

Rătăcim într-o lume în care fiecare își urmărește propriile interese, fiecare dorește să-și atingă scopurile, fiecare, caută ceva.....caută poate să ajungă undeva sus...sau, doar să trăiască puțin mai bine, caută o familie sau un prieten de încredere...caută să arate mai bine sau să se simtă mai bine...și așa putem enumera o mulțime de lucruri pentru care se dă o întreagă bătălie....

Întrebare este... noi ce căutăm?

Ne-am pierdut poate în lumea acesta și am uitat care sunt adevăratele valori, am uitat care sunt lucrurile care ne înfrumusețează și care ne dau strălucire...am uitat să privim în oglinda care ne spune adevărul.....nu oglinda care ne face mai slăbuțe sau mai plinuțe, cu riduri sau fărăci în Oglinda care ne arată adevărata față...

Este bine și important să acordăm atenție trupului nostru, să-l îngrijim și să arătăm bine în exterior, însă mai important decât asta, este să arătăm bine în interior, pentru că de acolo izvorăște adevărata frumusețe... "păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții"(Proverbe 4:23)

Vă invit să descoperim împreună lucrurile care dau valoare unei femei, care o fac diferită și specială.

O bijuterie poate să pună în valoare ținuta unei femei, desigur, asta dacă accesoriile sunt alese cu grijă, însă bijuteriile care sunt cu adevărat valoroase sunt în inimă și ele nu pot sta ascunse acolo deoarece strălucirea lor reflectă înspre exterior...Nu trebuie să spui cuiva că ești frumoasă pe dinăuntru, asta se vede...așadar...

"Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii,

în curăția neperitoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. Astfel se împodobeau odinioară sfintele femei, care nădăjduiau în Dumnezeu, și erau supuse bărbaților lor"(1 Petru 3:3-4)

Dacă lucrurile acestea au așa valoare în ochii Lui Dumnezeu, atunci cum ar trebui să fie în ochii unor simpli oameni?... Îmi pare atât de rău că lucrurile cu adevărat valoroase, astăzi sunt înlocuite cu niște imitații care nu fac altceva decât să mascheze ceea ce suntem cu adevărat și să scoată în evidență ceea ce "izbește ochiul"...

Haideți să privim în Oglindă, și să ne accessorizăm cu bijuterii veritabile, nu cu fake-uri, haideți să ne îmbrăcăm cu haine scumpe nu cu imitații ...

"Astfel dar, ca niște alese ale lui Dumnezeu, sfinte și prea iubite, îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare.... Dar mai pe sus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii." (Coloseni 3:12,14)

Ce căutăm noi?...să punem interiorul sau exteriorul în valoare....podoabe sau imitații?...spune-mi cu ce "te împodobești" ca să-ți spun cine ești...

Vă îndemn să căutați împreună cu mine adevăratele valori....

Rika Rotar
Biserica Filadelfia Tg. Mures

Flori de câmp

*Flori de câmp, flori dăruite
Cum pe boltă-s mii de stele
Ce zâmbesc frumos, cuminte
Pentru cine ia aminte,
Pentru gândurile mele...*

*Flori de câmp crescute-n taină,
Fără trudă omenească...
Așezate pe câmpie
Pentru cine vrea să știe,
Cine vrea să le cunoască...*

*Mă opresc și iau aminte:
Ce parfum! Ce țesătură!
Haine-mpărătești, splendoare...
Doamne, câtă frumusețe
Peste lumea trecătoare!*

*Flori de câmp cu drag aduse,
Semănate-n a mea cale...
Văd în ele-nțelepciunea
Domnului și bunătatea-I
Văd, în crinii albi din vale!*

*Doamne, inima mea cântă
Și-Ți aduce mulțumire
Pentru florile câmpiei
Neștiute, fără nume...
Flori de câmp,
Flori de iubire!*

Elisabeta Popescu,
Biserica Baptistă
Sfânta Treime,
Alba Iulia

Cum să-ți gestionezi emoțiile?

Sunt bucuroasă că sunt femeie. Dumnezeu m-a creat după chipul și asemănarea Lui, am fost făcută pentru slava Lui. El a luat partea feminină, gingășia, finețea din propria Sa natură, înzestrând-o pe femeie cu acea sensibilitate caracteristică. Este deja de știut că femeile sunt foarte axate pe partea emoțională; pentru ele viața este încărcată de sentimente pe care și le exprimă de obicei foarte puternic.

Emoțiile fac parte din viața noastră; rezonăm cu tot ce ne înconjoară sau vine spre noi și această rezonanță implică trăiri interioare intense. Prin urmare, e natural ca în acest spațiu definit ca timp - viața, să încercăm o serie de emoții: bucurie, liniște, neliniște, tristețe, rușine, furie, etc.

De cele mai multe ori, noi femeile, avem tendința de a acționa, pe baza emoțiilor și a felului în care ne simțim; ne considerăm „îndreptățite” să ne trăim viața conduse de sentimente, aducând ca justificare faptul că așa am fost create. Într-adevăr, e în natura noastră să reacționăm la emoțiile și sentimentele care ne încearcă, important este cum vom stăpâni, gestiona aceste

trăiri, nelăsând ca lucrurile să mănesteți, firești să domnească peste cele veșnice, spirituale. În Galateni 2:20 citim: „Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc...dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pe Sine însuși pentru mine. „Noi, ca și creștini, nu trebuie să

depindem de emoții, ci să depindem în totalitate de Dumnezeu și de credința în El. Cum ne putem gestiona emoțiile?

A manageria eficientă o emoție înseamnă a adopta o reacție la cerințele situației în care ea apare și mai ales nevoilor noastre interioare.

Lată câțiva pași concreți pentru a gestiona corect emoțiile:

1. În primul rând, identificarea emoției prezente, a ceea ce simți cu adevărat, fie negativ, fie pozitiv. Doar conștientizează-le, observă-le, vizualizează-le, acceptă-le așa cum îți apar. Noi nu putem schimba felul în care simțim, dar putem alege care va fi răspunsul nostru în raport cu ceea ce simțim, „Mănițați-vă și nu păcătuți...” (Efeseni 4:26). Emoțiile țin de alegere, așadar, alegem să fim ofensate, supărate sau minioase?

2. Luarea deciziilor.

Să trăiești pe baza deciziilor pe care le iei, și nu pe baza emoțiilor. La decizii, ține-te de ele, aplică-le în viața ta de zi cu zi și nu te lăsa influențată de felul în care te simți. La propriile hotărâri și nu lăsa oamenii să ia decizii pentru tine. Caută să-i faci pe plac lui Dumnezeu, și nu ține cont de așteptările oamenilor. „Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoința oamenilor, sau bunăvoința lui Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor? Dacă aș căuta să plac oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos” (Galateni 1:10).

3. Disciplina și autocontrolul.

Înțelegerea valorii disciplinei și autocontrolului este singura cale prin care putem fi echilibrați. O definiție interesantă pentru termenul echilibrat ar suna cam așa: să faci destule din toate dar să nu faci nimic prea mult. Este nevoie să depunem eforturi pentru a putea fi echilibrați, este însă nevoie de disciplină pentru a menține obiceiurile bune. Noi nu putem fi persoane echilibrate și cumpătate fără Dumnezeu.

4. Gândește înainte de a acționa.

De multe ori, noi femeile, avem tendința de a păcătui cu gura. Trebuie să ne gândim de două ori înainte să deschidem gura, să cântărim bine cuvintele, să ne ținem de cuvânt și să ne respectăm angajamentele. De asemenea, greșim atunci când acționăm pe baza unui impuls de moment, cumpărând lucruri, făcând promisiuni, luând angajamente pe care nu ni le-am fi dorit.

Este înviorător să realizezi că nu trebuie să trăiești după ceea ce simți, că nu trebuie să acționăm după sentimentele care ne încearcă. Să realizăm că nu trebuie să cedăm laturii emoționale pentru că Dumnezeu ne-a dat voință liberă, deci pot să aleg ceea ce este bine. „Căci chiar dacă smochinul nu va înflori, vița nu va da niciun rod, rodul măslinului va lipsi, și câmpiile nu vor da hrană, oile vor pieri din staule, și nu vor mai fi boi în grajduri, eu tot mă voi bucura în Domnul, mă voi bucura în Dumnezeul mântuirii mele!” (Habacuc 3:17-18). Haideți să ne bucurăm în fiecare zi a vieții noastre, indiferent de circumstanțe, indiferent de felul în care ne simțim, căci bucuria nu înseamnă absența durerii, bucuria înseamnă prezența lui Dumnezeu. Aceasta este o provocare pentru mine, acceptă și tu provocarea!

**Mirela Damian
Biserica Betania
Târgu Mureș**

E ceva prea greu pentru Dumnezeu...?

Am intrat cu pași repezi în ceea ce am așteptat un an întreg și anume minunata vacanță de vară. Am sperat și am așteptat știind că pentru toate există o vreme, și orice lucru de sub ceruri își are timpul său... Vara își are timpul ei, vacanța își are timpul ei, un timp în care orice ieșire din cotidianul monoton e un prilej de relaxare și bucurie.

Înainte de a mă "arunca" în euforia și starea de bine pe care mi-o dă vacanța de vară am ales să mă opresc puțin și să conștientizez că am nevoie de El în permanență chiar și pe timp de vacanță. Sensul vacanței noastre o dă prezența Lui în viața noastră.

"Împrietenește-te, dar, cu Dumnezeu și vei avea pace, te vei bucura astfel iarăși de fericire"(Iov 22:21)

Prietenia cu Dumnezeu o avem în momentul în care ne apropiem de El și îi oferim timpul nostru...vorbindu-l, împărtășindu-l poate bucuria, frustrarea sau tristețea noastră...

Allan a fost crescut în Carolina de Nord, de către o mamă singură, care mai avea alți 5 copii. Tatăl lui a murit când el avea 5 ani și mama lui, stabilită la țară, a avut sarcina deloc

ușoară de a crește cei șase copii ai ei.

Ca tânăr, Allan a lucrat la o mică fabrică de cherestea, ca șofer pe camionul de livrare. A absolvit liceul la 17 ani, s-a înrolat ca soldat în Războiul din Coreea, la 18 ani, apoi s-a însurat la 19 ani și a devenit tată la 20 de ani.

În următorii 30 de ani, Allan a trecut de la a fi șofer de camion, la a deține o companie de material de construcții foarte prosperă. Când el avea vârsta de 25 de ani, a devenit din nou tată.

Din punct de vedere financiar, viața era foarte bună pentru Allan și soția sa, cu toate acestea, exista un secret în gospodăria lor. Allan avea

o problemă foarte gravă cu alcoolul. De cele mai multe ori, răbufnirile lui violente erau îndreptate către soția lui. Din nefericire, copiii lui urmăreau îngroziți, cum distrugea mobila, cum o lovea pe mama lor cu pumnul și cum folosea cuvinte tăioase și dure față de

în viața lui Allan, în jurul vârstei de 40 de ani. Fata lui de 14 ani s-a împrietenit cu o femeie din cartierul lor și o dată cu ea și cu Isus Cristos. Fata a început să se roage ca amândoi părinții ei să ajungă să-L cunoască pe Isus Cristos ca Mântuitor, și după doi ani părea că inima mamei ei începuse să se înmoaie.

De-a lungul anilor, Louise devenise o femeie foarte plină de amărăciune. Să trăiești alături de un om cu asemenea reputație, este

suficient cât să distrugă orice femeie.

Dar Dumnezeu a răspuns la rugăciunile acestei tinere adolescente și mama ei L-a acceptat pe Isus ca Domn și Mântuitor.

// Este oare ceva prea greu pentru Domnul?... (Genesa 18:14)

întreaga familie.

Alcoolul nu era singurul viciu din viața lui Allan. Preocuparea lui pentru jocurile de noroc, pornografie și femei făcea parte din realitatea nerostită.

Dar ceva uimitor s-a întâmplat

tament pe care numai Dumnezeu le-ar fi putut opera. A întâmpinat probleme la locul de muncă, a intrat în conflict cu șeful lui, ajungând să demisioneze. Supus unei asemenea presiuni, Allan se îndrepta către o cădere nervoasă și către o lipsă totală de control.

Aceasta era exact situația în care Dumnezeu dorea să-l aducă. Allan ajunsese jos de tot și singura direcție în care putea privi era sus...După cinci ani de rugăciune a fiicei lui, pentru tatăl ei și încă trei ani de rugăciune ai soției pentru soțul ei, Allan a îngenunchiat cu ochii plini de lacrimi în fața lui Dumnezeu rugându-L să-i ierte toate păcatele care i-au împovărat sufletul atâția ani de zile. În acea zi, Allan a devenit o făptură nouă în Cristos – și totul a început cu rugăciune.

Pentru mine aceasta este mai mult decât o poveste frumoasă. Ea este o amintire miraculoasă. Allan a fost tatăl meu.

Așa își încheie mărturia Sharon Jaynes, autoarea cărții „Devenind femeia visurilor lui”. Am citit cu ceva timp în urmă cartea și am rămas surprinsă de puterea pe care o are rugăciunea unei soții și a unei fiice și că în ciuda limitărilor și a neputințelor noastre în diferite situații critice Dumnezeu rămâne credincios și nimic nu e prea greu pentru El.

„Căci nimic nu este imposibil cu Dumnezeu”.(Luca 1:37)

Observăm acest „cu” Dumnezeu...apropiindu-ne de El prin rugăciune cu o inimă curată și El se va apropia de noi oferindu-ne sprijin și dragoste în situațiile critice din viața noastră.

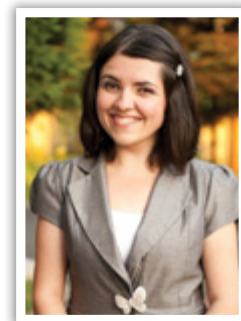
Răspunsul lui Dumnezeu la rugăciune a vindecat bolnavi, a hrănit pe cei flămânzi, a oprit ploaia, a despărțit Marea Roșie, a făcut să țâșnească apa din stâncă, a făcut ca femeile sterile să devină fertile, a derutat dușmanii, a descuiat ușile închisorii, a făcut să crească la loc pielea distrusă de lepră, l-a făcut pe olog să danseze, a dat curaj celor fricoși și a înviat morții.

Există așadar ceva în viața ta mult prea greu pentru ca Dumnezeu să aducă rezolvare?

BIBLIOGRAFIE:

BIBLIA – VERSIUNEA DUMITRU CORNILESCU

DEVENIND FEMEIA VISURILOR LUI – SHARON JAYNES

Mărginean Camelia
Biserica Filadelfia
Tg. Mureș

Un alt Mângâietor

După ce Domnul Isus și-a isprăvit pe pământ lucrarea dată de Tatăl, înainte de patima Să, El și-a pregătit ucenicii în vederea despărțirii: „Copilașilor, mai sunt puțin cu voi” Ioan 13:33. „Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine.” „Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt Mângâietor care să rămână cu voi în veac și anume Duhul adevărului pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi Îl cunoașteți căci rămâne cu voi și va fi în voi: Nu vă voi lăsa orfani” Ioan 14:1, 16-18.

Cuvântul grecesc tradus ca „Mângâietor” mai înseamnă și Apărător, Ajutor, Mijlocitor, Avocat și Susținător. În Ioan 16:7, Domnul Isus le-a spus: „Vă este de folos să Mă duc; căci dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite.”

Printre poruncile pe care Domnul Isus le-a dat ucenicilor după înviere și chiar înainte de a se fi înălțat la cer, a fost, să nu se depărteze de Ierusalim, și să aștepte acolo făgăduința Tatălui „pe care” le-a zis El „Ați auzit-o de la Mine. Căci Ioan a botezat cu apă dar voi nu

după multe zile veți fi botezați cu Duhul Sfânt” Fapte 1:4-5. Și „veți primi o putere când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată ludea, în Samaria și până la marginile pământului”, Fapte 1:8.

Rusaliile au fost manifestarea reală și împlinirea promisiunii. Duhul Sfânt a coborât din ceruri sub forma unui vânt puternic și i-a umplut pe fiecare din ei în mod individual dându-le fiecăruia o nouă vorbire, supranaturală, într-o limbă pe care niciodată n-au învățat-o. Din acel moment viața ucenicilor a fost schimbată:

1. Ei au devenit plini de curaj. Dacă înainte și după înviere ei erau plini de frică și se ascundeau după ușile încuiate de teama evreilor, nedorind să proclame Adevărul, după revărsarea Duhului Sfânt, plini de îndrăzneală și-au ridicat glasul vorbind despre Domnul Isus.

2. Au avut o nouă capacitate de înțelegere a Scripturii. Au priceput că ceea ce s-a întâmplat a fost ceea ce s-a spus în prorocul Ioel. „După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură: fiii și ficele vor prorocii, bătrânii vor visa visuri, și tinerii voștri vor avea vedenii...” Ioel 2:28-32.

3. Au fost conștienți de prezența puterii lui Dumnezeu, și acționând pe baza credinței s-au întâmplat miracole. Când Petru și Ioan

s-au suit la Templu și l-au întâlnit pe olog la poarta „Frumoasă” cerând de milă, Petru i-a spus: „Argint și aur n-am; dar ce am îți dau.” Apoi, apucându-l de mâna dreaptă, Petru l-a ridicat și ologul a fost vindecat.

Făgăduința revărsării Duhului Sfânt nu a fost dată numai celor 120 de creștini aflați atunci la Ierusalim, ci a fost dată și pentru noi. „Făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru” Fapte 2:39.

Scopul botezului cu Duhul Sfânt este pentru a putea sluji în mod eficient lui Dumnezeu și pentru a ne duce mântuirea până la capăt. Domnul Isus în viața și activitatea Sa pe pământ, s-a lăsat călăuzit de puterea Duhului Sfânt și adesea spunea: „Eu nu vorbesc de la Mine,” „Eu nu fac nimic de la Mine.” Avându-L ca model, este bine și plăcut să facem și noi la fel, trăind în părtășie cu Duhul.

Duhul Sfânt în om, înseamnă Dumnezeu în om, pentru că El este a 3-a Persoană a Dumnezeirii. El nu este numai o putere. El este o Persoană pentru că are atributele unei persoane: cunoștință, voință și sentimente. Cunoscând acest lucru, putem stabili o relație de părtășie cu El în așa fel încât să ne putem baza pe El în călătoria noastră pe pământ.

Apostolul Pavel, în epistola sa către Corinteni, face urarea: „Și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți” 2 Corinteni 13:14.

Botezul cu Duhul Sfânt e doar un început al vieții cu Dumnezeu. După nașterea din nou și botezul cu Duhul Sfânt, suntem doar niște prunci despre care apostolul Pavel spune că „tot lumești sunteți” pentru că nu-L cunoșteau cu adevărat pe Hristos. Pentru a-L cunoaște cu adevărat pe Domnul, apostolul Petru ne sfătuiește să dorim laptele duhovnicesc și curat prin care să creștem în harul și cunoașterea Lui până vom ajunge la statura de om mare în Hristos. Creșterea spirituală e garantată de cunoașterea voii lui Dumnezeu prin Cuvânt și de rugăciunea prin Duhul (rugăciunea în limbi). Dacă ne mulțumim doar cu faptul că avem nașterea din nou, botezul cu Duhul Sfânt, și că astfel aparținem familiei lui Dumnezeu, înseamnă că ne-am oprit creșterea. Cât timp rămânem la stadiul copilăriei, nu ni se pot încredința prea multe lucruri – „Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta” Ioan 16:12. Planul lui Dumnezeu cu noi nu este numai să ne mântuiască și să ne ducă în cer, chiar dacă lucrul acesta este cel mai important pentru noi. El vrea să fim împreună cu El lucrători în vederea extinderii Împărăției Sale. Pentru a fi destoinici și buni ispravnici în lucrarea Sa, haideți să ne dăm toată silința în a crește, ca să ne întărim în Domnul și în puterea tăriei Lui.

Doamne ajută și Doamne dă izbândă.

Mărioara Vasilcă
Biserica BethEl
Tg. Mureș

Doar Tu

**Ești minunat, o , Domnul gândurilor mele
Când Te-ntâlnesc în sfântul Tău Cuvânt...
Simt cum îmi iei inima mea de mână
Și-i dai alin, tămăduire și avânt!**

**Doar Tu Te-apropii cu dragoste deplină
De-a mele lacrimi, frământări și vise...
Doar Tu-mi faci inima, de pace, iarăși plină
Ca să Te pot vedea, urma, iubi pe Tin'Isus!**

**Doar Tu-mi trimiți, din grija Ta imensă,
În jurul meu, atunci când mi-este greu,
Îngeri și oameni, ce cu o dragoste-Ți supusă
Mă prind de aripi și mă duc la tronul Tău...**

**Doar Tu mă înconjori cu Brațe pline de IUBIRE
Când după grele lupte, puterile-mi devin puține...
Îmi cureți ochii și inima și duhul meu, de tină,
Și-mi pui armură nouă să merg înspre LUMINĂ!**

**Ești minunat, Tu Doamne și Rege-al vieții mele!!
Și-Ți strig cu lacrimi de RECUNOȘȚINȚĂ ȘI IUBIRE:
Ține-mă strâns lipită DOAR DE TINE
Ca să Te pot slăvi pân'la a Ta venire!**

Carmen Movilianu
Biserica Noul Legământ
Tg. Mureș

VIZITĂ ÎN ȚARA SFÂNTĂ

Și El a răspuns: „Vă spun că
dacă vor tăcea ei, pietrele vor
striga.”(Luca 19:40)

*„Dați slavă lui Dumnezeu, a cărui măreție este
peste Israel și a cărui putere este în ceruri.”(Ps.68:34)*

Acest articol are menirea de a da glas doar câtorva din „pietrele” pe care le-am vizitat în Israel în aprilie a.c. Când spun pietre, nu mă refer doar la lanțul de stânci golașe din pustiul Iudeii pe lângă care am trecut în drum spre Marea Moartă (situată la 400 m sub nivelul mării), ci la strigătul primei „pietre” la care am privit din fosta câmpie a Sodomei: stâlpul de sare al soției lui Lot (vezi Geneza 19:26); ecoul răspundea: „Biblia este adevărată!” Înaintând spre nord și având la est Marea Moartă, am făcut un popas la poalele „stâncilor țăpilor sălbatici”, la En Ghedi, unde David s-a ascuns în una din peșteri (vezi imaginea), când era urmărit de Saul acum aproximativ 3000 de ani. Este uimitor să vezi scris, azi, pe unul din indicatoarele rutiere: En Ghedi și ghidul să-ți

explice că aici au avut loc relatările biblice din 1 Samuel cap. 24, și tot aici în pustietatea care-l înconjura, David a compus psalmii 23, 121 ș.a, prin care căuta ajutorul care îi venea numai de la Dumnezeu.

Am ajuns apoi la Qumran. Sus, pe o stâncă cu vedere la Marea Moartă, la 1,5 km de ruinele Qumran, doi păstori beduini au descoperit într-o mică peșteră, nouă vase, toate goale cu excepția unuia în care se aflau trei suluri de piele de oaie, printre care faimosul manuscris al lui Isaia. Qumran poate fi cu ușurință identificat cu „Orașul Sării” menționat de istorici precum Josephus Flavius, Plinius cel Bătrân și Philo din Alexandria. N-am fost deloc indiferentă la strigătul ruinelor leriionului (cel mai vechi oraș de pe Pământ), și ce să mai spun, la cel al grotei

nașterii Mântuitorului din Bethlehem cât și la ecoul cântecului îngerilor din Câmpul păstorilor situat la aproximativ 3 km de Bethlehem; Bethlehemul este pentru prima dată menționat în Biblie în legătură cu moartea Rahelei; tot el constituie și scena impresionantului poem epic țesut în jurul moabitei Rut străbunica regelui David, care, tot aici, a fost uns Rege de profetul Samuel.

„Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului!” spune psalmistul în psalmul 122:6; cât adevăr ascunde acest imperativ valabil de la instalarea lui David în cetățuia (Milo) și până în zilele noastre...; ce istorie zbuciumată, ce lupte... câtă dorință de libertate din partea evreilor care au văzut în Domnul Isus, când intra în Ierusalim călare pe un măgaruș, un

Mesia Eliberator politic și nu un Mesia care a venit să deschidă ochii orbilor, să dea drumul celor apăsați de diavolul, să vestească prinșilor de război slobozirea... ; de aceea Domnul Isus a plâns pentru Ierusalim pentru că n-a cunoscut vremea cercetării și n-a crezut că El este Fiul lui Dumnezeu care a venit să mântuiască pe ai Săi, pe evrei, poporul ales. Existența rămășițelor zidului de susținere a Templului (zidul de Vest) după distrugerea sa în anul 70 d. Hr. de către romani este o dovadă de netăgăduit că proorocia Domnului Isus cu privire la dărâmarea Templului, s-a împlinit. Măslinii din grădina Ghetsimani situată la poalele Muntelui Măslinilor, a căror existență de peste 2000 de ani a fost dovedită prin analiza cu C12, strigă: aici Mântuitorul s-a rugat până la agonie înainte de moartea crudă prin răstignire. În grădina mormântului piatra este dată la o parte. Pe ușa care dă în mormânt stă scris: **NU ESTE AICI, A ÎNVIAT!**

În Galilea n-au strigat numai pietrele din Nazaret unde a copilărit Domnul Isus, și ruinele sinagogii din Capernaum unde Domnul Isus l-a vindecat pe robul sutașului; acolo au strigat și munții: Tabor(muntele schimbării la față) și muntele Carmel unde, conform relatării biblice, Proorocul Ilie a omorât proorocii lui Baal. Între acești doi munți se întinde Valea Armagheonului sau valea Izreel despre care cartea Apocalipsei ne spune că va fi locul desfășurării războiului final. Ajunși în nordul Mării Galileii și lăsând în urmă culturile de bananieri, am pășit, urcând cu emoția conștienței că acum 2000 de ani Mântuitorul a urcat același muntele al Fericirilor; am

șezut jos apoi, și ne-am făcut părtași ascultătorilor de atunci, citind (tot grupul) cu voce tare, cu mare atenție și pasiune - Predica de pe munte conf. relatării evanghelistului Matei cap.5,6,7.

În Israel nu vorbesc numai pietrele, ci și apele: Marea Galileii (Tiberiadei) unde am văzut marcat prin „MENSA CRISTI”, locul în care Domnul Isus după înviere, a stat pe țărm și a invitat ucenicii să mănânce pește fript(vezi Ioan cap 21); apoi Râul Iordan care izvorăște de la baza Muntelui Hermon, coboară spre Marea Galileii și își continuă drumul spre Marea Moartă. În acest râu a botezat Ioan Botezătorul pe cei ce își mărturiseau păcatele; a fost botezat și Domnul Isus. Astăzi, mulți oameni de diferite națiuni își mărturisesc credința în Domnul Isus Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu și mântuitor personal și sunt botezați în Râul Iordan, pentru că „El a venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu”(Ioan 1:11-12).

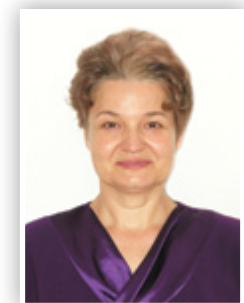
Mai există o singură piatră pe care n-am văzut-o, dar pietrele amintite anunță că va fi văzută de toți:

VENIREA DOMNULUI ISUS CA JUDE-CĂTOR PENTRU TOATE NAȚIUNILE PĂMÂNTULUI,

în primul rând fiind-că Biblia întărește această venire:„Acest Isus, care s-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum l-ați văzut mergând la cer.” (Fapte 1:11) și „Iată că El vine pe nori. Și orice ochi îl va vedea”(Apoc.1:7)

Ce te împiedică să crezi și să fii botezat(ă)? Sau ce te împiedică să-L aștepti așa ca să te poată lua la El? Grăbește-te, **EL VINE!**

Prip Luciana
Biserica Baptistă
Sfânta Treime Deva

O minte frumoasă

Dorința lui Dumnezeu este ca noi să avem o minte plină de gânduri dătătoare de viață. Gândurile care vin de la Dumnezeu sunt cele în armonie cu roadele Duhului Sfânt: ele ne îndreaptă spre dragoste, bucurie, pace și răbdare. Când stările care domină în viața noastră interioară sunt acestea, vom ști că mintea noastră este din ce în ce mai bine “setată pe Dumnezeu”.

Proverbe 3 :3,4 “ **Să nu te părăsească bunătatea și credincioșia: leagă-ți-le la gât, scrie-le pe tăblița inimii tale. Și astfel vei căpăta trecere și minte sănătoasă, înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.**”

Mintea este un instrument cu un potențial uluitor. Dar potențialul acesta nu este măsurat de coeficientul de inteligență sau de titluri academice, pentru că în mințile noastre noi suntem conștienți de prezența lui Dumnezeu și tot la nivelul minții are loc și interacțiunea noastră cu El. Pentru aceasta trebuie să credem că Dumnezeu ne vorbește, iar vocea Lui, suntem chemați să o ascultăm mai presus de oricare alta.

Cu toții auzim voci. Doar că trebuie să facem distincția între ele. Unele dintre ele ne îndeamnă la deformare, denaturare și distrugere. Ele sunt gânduri pline de invidie, resentimente și teamă.

Unele dintre ele sunt sănătoase și puternice; ele ne vorbesc prin cuvintele dragostei și adevărului.

Cele de care ascultăm ne formează viața. Orice lucru care ne intră repetat în minte ne va ocupa mintea și va sfârși prin a se manifesta în ceea ce facem și devenim, iar în cele din urmă aceste lucruri determină dacă mintea noastră este receptivă sau surdă la vocea blândă și liniștită a lui Dumnezeu.

Când Dumnezeu este prezent în mintea cuiva, aceasta începe să adopte un nou mod de gândire. Dar avem și noi un rol de jucat. Prin alegerea și prin acțiunile noastre, noi putem să-L invităm pe Dumnezeu să fie prezent în mințile noastre, sau îi putem închide ușa în față. Totul depinde de ce fel de minte vrem să cultivăm.

“Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință.”

Frica apare atunci când ne confruntăm cu câte o problemă. În aceste momente avem tendința să ne afundăm în descurajare, frică paralizantă și autocompătimire. Dar toate acestea înseamnă moarte. Gândurile acestea trebuie îndepărtate. În această situație trebuie să ne amintim că nu suntem singuri : “Domnul este păstorul meu” trebuie să devină o parte integrantă a modului nostru de gândire. Dumnezeu ne iubește oricând și în orice situație ne-am afla. Pentru așa ceva există Harul. De aceea trăim în pace.

Atunci când ne aflăm în problemă, avem pretenția ca Dumnezeu să ne zică exact ce avem de făcut. Nu-i așa că ar fi bine să primim un mail cu puncte și subpuncte, cu date exacte în ceea ce avem de făcut? Dar noi nu-L putem forța pe Dumnezeu să ne dea instrucțiuni sau ajutorul de care credem că avem nevoie. Trebuie să aibă un motiv serios pentru care rămâne tăcut uneori. Dumnezeu ne cunoaște destul de bine pentru a ști că dacă noi nu ne luptăm cu unele probleme, nu vom crește în modul în care ar trebui dacă pur și simplu am primi instrucțiuni din partea Lui. Iar Dumnezeu e preocupat în principal în ceea ce ne privește și în special de persoana care suntem pe cale să devenim. Suntem prelucrați precum aurul. Tăcerea lui Dumnezeu nu este totuna cu absența Lui. În mod sigur El este capabil să Se facă înțeles atunci când are de dat instrucțiuni.

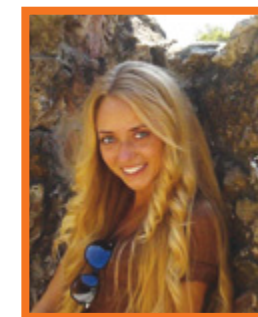

Adeseori Dumnezeu folosește alți oameni pentru a ne ajuta să discernem vocea Sa. Există anumite persoane în viața noastră ale căror cuvinte ne ghidează în mod consecvent spre adevăr, bucurie și dragoste. Trebuie să ne asigurăm că ne facem timp pentru acești oameni. Alteori Dumnezeu intervine atunci când noi medităm.

Când vine vorba despre meditație, întrebarea este nu DACĂ medităm ci LA CE ANUME medităm deoarece pe măsură ce medităm, gândurile noastre trec de la nivelul minții la nivelul inimii. Dar dacă suntem atenți îl putem auzi cum ne șoptește “Eu sunt cu tine”. Ceva atât de simplu. El este cu mine. Sunt pe frecvența potrivită.

În zilele noastre cu toții tânjim să fim cât mai deștepți, să avem răspunsurile la toate întrebările, să nu scăpăm nimic din ceea ce ne oferă viața, când de fapt ceea ce ar trebui să umple mintea noastră este belșugul de gânduri bune, “Căci ceea ce face farmecul unui om este bunătatea lui.” (Proverbe 19:22)

Iar în cele din urmă încep să înțeleg că ceea ce dă măreție unei minți – ce face o minte frumoasă- este belșugul de bunătate a cărei revărsare generează o viață frumoasă.

Călin Raluca
Biserica Bethel
Târgu Mureș

Speranța

Tom Bloomer

Acum o săptămână, aproximativ 100 de misionari din Tineri Pentru Misiune, femei, bărbați și copii ne-am adunat la Iași, în cadrul conferinței naționale anuale pentru a petrece timp împreună, pentru a învăța, a ne închina, a ne ruga împreună și a fi încurajați în umblarea și chemarea noastră. Invitatul nostru, Tom Bloomer, rectorul Universității Națiunilor din cadrul Tineri Pentru Misiune Internațional ne-a vorbit despre două lucruri esențiale vieții de creștin: Speranța și Credința. În cele ce urmează am tradus și sintetizat mesajul cu tema SPERANȚA. Eu am fost foarte provocată și încurajată, SPER să aibă același efect și pentru dvs, cititoarele revistei **“Suflet de femeie”**.

Aș vrea să vă povestesc despre o familie pe care o cunosc, cu care am petrecut mult timp și de la care am învățat multe despre Isus, pentru că ei îi iubeau pe Domnul. Este vorba despre o familie alcătuită din 3 persoane, necăsătorite. Părinții au murit când ei erau mai tineri (nu știu amănunte legate de moartea lor) și familia extinsă a decis ca sora cea mai mare să îi crească pe frații mai mici. Părinții îi lăsaseră moștenire casa, fiicei celei mai mari, deci ea era proprietară. Aceasta era situată în mijlocul unui sat și cei trei erau bine cunoscuți. Proveneau dintr-o familie lărgită, iar casa lor era mereu deschisă, primitoare de oaspeți. Satul era localizat aproape de capitală, și ori de câte ori cei din familia extinsă

vizitau capitala “cu treburi” îi vizitau și pe cei trei. Astfel că, această casă era mereu plină de oameni care îl iubeau pe Domnul, mâncare și părtășie bună. Dar, cele mai multe lucruri le-am învățat eu despre Isus când această familie a trecut printr-un necaz mare, când fratele cel mai mic s-a îmbolnăvit. Erau două surori mai mari și un frate mezin. La început nu s-au îngrijorat pentru că îl iubeau pe Isus, știau că El vindecă, erau convinși de puterea Lui vindecătoare și credeau că Isus avea să îl vindece pe fratele lor. Și au trimis această **“rugăciune”** lui Isus, o rugăciune foarte scurtă. “Doamne, acela pe care îl iubești este bolnav”. Cred că, deja cunoașteți această familie. Sora cea mare era Marta, apoi urmau Maria și Lazăr. Suntem în cartea Ioan, la începutul capitolului 11.

Aș dori să citim un pic printre rânduri și să ne uităm și la ceea ce NU au spus surorile în această rugăciune (versetul 3). Dacă fratele vostru ar fi bolnav v-ați fi oprit la aceste cuvinte? Puteți vedea ce NU este acolo? Ce nu e scris?

1. Să îl vindece. Nu i-au cerut lui Isus să facă nimic pentru că probabil se așteptau că El va veni imediat și îl va vindeca.

2. Nu l-au convins să vină. Câteodată credem că rugăciunea constă în a încerca să-L convingem pe Dumnezeu să facă ceea ce credem noi că e bine; însă El nu trebuie convins.

3. Al treilea lucru care nu e menționat în această rugăciune este despre CINE era vorba. Se spune doar **“acela pe care îl iubești”**. Nu iubea Isus pe toată lumea? Bine-nțeles că știa că mesajul era de la Marta și Maria, dar Isus chiar îl iubea pe Lazăr. În Ioan 11:5 se subliniază acest lucru. Se crede că Isus era un fel de verișor pentru cei trei; e foarte posibil ca ori de câte ori ar fi mers la Ierusalim i-ar fi vizitat și pe ei, și probabil că i-a spus mereu și mereu că îl iubește.

Această rugăciune e așa de frumoasă: scurtă și plină de încredere. Ce face Isus când aude această rugăciune frumoasă? Face exact același lucru în acest pasaj pe care l-a făcut de câteva ori când și eu am rostit rugăciuni bune. Nu face NIMIC! Nu răspunde și nu se mișcă, nu face ceea ce ne așteptăm noi să facă. Și știți ce e cel mai rău? El nu dă explicații; Nu explică de ce nu răspunde, nu spune că va veni peste câteva zile, nu spune nimic, și nu ne place asta. Trăim într-o generație care crede că are dreptul la explicații. Dacă am învățat ceva în cei 43 de ani cu Domnul, este că El este mult mai puțin interesat să dea explicații decât suntem noi. Ne promite multe lucruri dar explicațiile nu fac parte din promisiunile lui. Nu ne putem baza relația noastră cu El pe așteptarea că vom înțelege toate lucrurile în această viață. Ceea ce nu vedem noi în povestire, este că Lazăr se îmbolnăvește din ce în ce mai tare și probabil surorile se întreabă unde este Isus? Poate că deja calculează cât i-ar lua

lui Isus să ajungă la ele, după ce a primit mesajul. “Dacă a pornit la drum a doua zi dimineața, după ce a primit mesajul, poate va fi aici la apus mâine”. Poate au trimis un băiat pe acoperiș să vadă dacă apare un grup de oameni în zare. Dar băiatul se întoarce și spune nu. La un moment dat, nu știm când (se întâmplă adesea la 2 dimineața, când temperatura corpului scade cel mai mult), Lazăr moare. Surorile sunt șocate. Nu așa ar fi trebuit să se întâmple.

În cele din urmă apare și Isus, dar Lazăr era în mormânt de 4 zile. Marta îl vede și zice: “Doamne, dacă ai fi fost aici nu ar fi murit fratele meu. Acum s-a dus....Unde ai fost?” Putem să simțim durerea din vocea ei și știm că e îndurerată și șocată pentru că nu așa se întâmplă un învățator respectat. Salutul de întâmpinare era foarte important în cultura evreiască. Nu treceau direct la subiect. Marta îi reproșează, în loc să îl salute. Totuși ea vede ceva în ochii lui pentru că adaugă:

“Dar și acum, știi că orice vei cere de la Dumnezeu, îți va da Dumnezeu.”
Și când Isus îi spune că Lazăr va învia, Marta crede că El vorbește despre viitor, în “ziua de apoi”.

Marta a făcut aceeași greșală pe care o facem și noi adesea: gândim că învierea e un eveniment trecut, unul viitor, o doctrină importantă. Și, deși e toate aceste lucruri, cel mai important e ceea ce zice Isus: „Eu sunt învierea și viața.

Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește, și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?” Și Marta a răspuns: “Da, Doamne, cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume.”

Apoi a chemat-o pe sora sa. Maria merge să îl întâmpine pe Isus și plânge la picioarele lui Isus spunând același lucru: **“Dacă ai fi fost aici...”** Nici un salut...Este același reproș ca și al Martei. De ce este oare cuvânt cu cuvânt același reproș? Poate pentru că au stat împreună la căpătâiul lui Lazăr și au vorbit între ele: **“Oare de ce nu vine? Cu siguranță că a primit mesajul nostru...L-ar fi putut vindeca pe fratele nostru, a vindecat pe mulți alții înainte, chiar și pe unii străini. Ne-a spus că ne iubește, dar ce înseamnă atunci când el ne spune că ne iubește și nu apare când avem nevoie de el?”**

Și mereu și mereu și-au spus acest lucru: **“...dacă ar fi fost aici, fratele nostru n-ar fi murit”.**

“Unde l-ai pus” spune Isus. Și după ce a văzut mormântul, a plâns. A plâns. De ce a făcut-o?

De ce a plâns în acel moment? Unii spun că își plângea lui de milă, pentru că în umanitatea lui, stând acolo lângă mormânt, el a fost lovit de realitatea morții lui iminente. Și își plângea lui de milă. Nu-mi place teoria asta. Altă teorie, zice că plângea pentru Lazăr. De ce ar fi făcut-o însă? Știa că-l

va învia pe Lazăr în 5 minute și el nu simțea nici un fel de durere. O altă teorie spune că ar fi plâns pentru evrei, pentru că în fața morții ei nu aveau răspuns și erau curpinși de teama morții. Cred că această teorie ar putea fi adevărată. De ce gândesc creștinii că au nevoie de aceleași lucruri materiale ca și necreștinii? Pentru ce există această teamă de moarte. Trebuie să am totul și să am acum. Așa puțini creștini investesc cu adevărat în eternitate. Aceeași teamă îi conduce și pe ecologiști. **“Planeta moare, zic ei”**. Nu e adevărat, Planeta nu va muri, pentru că Domnul a promis că nu va muri. Trebuie să o îngrijim, bine-nțeles. Eu însumi sunt pasionat de grădinaritul organic dar nu o fac din teamă, ci cu bucuria că sunt administratorul unei bucăți mici din creația lui Dumnezeu. În Geneza 8:22 Dumnezeu face o promisiune solemnă vis-a-vis de asta.

Un alt patrulea motiv pentru care ar fi plâns Isus sunt Maria și Marta. Ce se întâmplă în lucrarea Lui? Isus este aproape de a fi arestat și Isus vede o problemă. Nu e îngrijorat de arestul și nici de răstignirea lui pentru că el era hotărât să facă asta. El era îngrijorat pentru uceniciei lui (asta e îngrijorarea Lui și azi) pentru că ei nu erau pregătiți pentru plecarea lui. Ei aveau să fie liderii bisericii, dar nu erau pregătiți. Trebuiau să rămână în Ierusalim pentru coborârea Duhului Sfânt, când Biserica ar fi fost aprinsă de focul Duhului Sfânt. Dacă ei

fugeau în Galileea planul nu ar fi funcționat, trebuiau să rămână în Ierusalim. Dar nu erau gata. Îi pregătea de mult, le-a spus de multe ori despre moartea și învierea Lui și deși aceștia dădeau din cap ca și cum ar fi înțeles, Isus vedea că nu înțelegeau. Așa că se ruga în aceste ultime zile. Cum îi ajut să creadă? Când a primit vestea despre Lazăr? Tatăl i-a spus probabil să îl lase să moară și să îl învie din morți apoi, pentru caucenicii să fie martori la înviere și când vor sta față în față cu răstignirea lui își vor aminti și își vor păstra speranța acele trei zile cât el va fi fost mort. Isus este un cugetător, și se gândește la implicațiile acțiunilor lui, un adevărat lider. Vede în viitor consecințele acțiunilor lui. Bine-nțeles că se gândește și la Lazăr. Va fi o experiență nouă pentru el, fiind mort.

Dar el va fi în locuința morților, ca și cum ar dormi, fără durere, el va fi bine. Mai dureros urma să fie pentru surorile lui. Aceste femei erau foarte apropiate de el, mai apropiate decât surorile lui de sânge. Marta personifica slujirea, întotdeauna gata să îl slujească pe Domnul și pe urmașii lui. Maria personifica ascultarea. Ambele erau foarte apropiate de Isus și sunt mai menționate în scriptură decât unii dintre cei 12 ucenici. Isus s-a gândit că timp de aproximativ 5 zile ele vor fi foarte chinuite, poate cele mai dificile cinci zile din viața lor. Dar Isus crede că poate avea încredere în ele și că ele vor avea încredere în el. Cre-

de că le poate încredința cu o rugăciune fără răspuns. Dar când a ajuns acolo și-a dat seama că ele nu au avut încredere în El. Și a plâns.

Când ne rugăm lui Dumnezeu asta înseamnă că ne punem încrederea în El. Când El nu ne răspunde înseamnă că El are încredere în noi. Rugăciunile noastre fără răspuns sunt semnul încrederii Lui în noi. El are încredere că dedicarea noastră nu depinde de ceea ce face El pentru noi. Are încredere că nu Îl vedem ca pe un bancomat divin. Apăsăm codul corect al rugăciunii, o facem corect, facem pașii potriviți, alocăm timpul necesar și dacă o facem suficient de bine primim bani, vindecare și tot ce avem nevoie – un bancomat divin. Bine-nțeles că ne dă tot ceea ce avem nevoie, dar El nu este doar atât.

Știți restul povestirii...Isus se duce la mormânt și poruncește ca piatra să fie dată la o parte. Marta însă spune "Doamne, miroase greu, căci este mort de patru zile." Isus i-a zis: „Nu ți-am spus că, dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu? Isus se roagă Tatălui și la sfârșit strigă: "Lazăre, vino afară!" Și mortul s-a ridicat de pe piatra de mormânt și a înaintat înspre lumina zilei.

Când ne rugăm și nu se întâmplă nimic, ne doare. Ne bazăm rugăciunea pe adevăr biblic și pe faptul că Isus ne iubește. Știm că el a răspuns altor oameni la același fel de rugăciune.

Ne rugăm și când nu se întâmplă nimic, ne gândim deseori că e vina noastră. Nu m-am rugat suficient, nu am postit destul, trebuia să nu fi mâncat acel biscuit, trebuia să fi făcut război spiritual, trebuia să fiu în acord cu cineva, e vina mea, există păcat în viața mea....acestea sunt gânduri de la dușmanul sufletelor noastre,

pentru că el dorește ca noi să încetăm să ne rugăm. El se teme mai mult decât orice, de rugăciunile Trupului lui Hristos. Știe că Împărăția Lui nu poate rezista acestora. Și se pricepe la a ne descuraja.

Nu contează cum te rogi, cât de lungă e rugăciunea ta, lui Dumnezeu nu-i pasă dacă te rogi înainte de răsăritul soarelui sau la apus. Dacă punem accentul pe o formulă transformăm rugăciunea într-un ritual: dacă facem așa, atunci rezultatul e....

Rugăciunile noastre sunt foarte prețioase lui Dumnezeu. Noi putem uita unele dintre ele, dar cred că Dumnezeu nu le uită. Suntem ispitiți, atunci când nu primim răspuns la rugăciuni, să nu mai vedem aceste rugăciuni ca prețioase. Și le îngropăm într-un loc întunecos așa cum Marta și Maria și-au îngropat fratele. Și împreună cu ele, ne îngropăm și speranța în acele lucruri, și acel loc devine unul împietrit în inimile noastre. Deseori încetăm să ne mai rugăm în domeniul respectiv; Dar vrem să continuăm, așa că, compartimentăm: ne putem pierde speranța cu privire la vindecare, finanțe, familii, biserici, națiuni.

Există o întreagă generație de tineri în națiunea noastră care nu mai au speranță în viitor. Și Dumnezeu ne cheamă să fim slujitori ai speranței. Dar pentru asta trebuie să fim noi plini de speranță. Cum facem asta? Cum ne păstrăm speranța?

Învierea e o Persoană și numele ei e Isus și pe măsură ce avem o revelație mai mare despre Isus, înțelegem și învierea mai bine. Să luăm viața înviată a lui Isus în locurile încă stăpânite de moarte și să slăbim legătura morții și s-o zdrobim – iată o altă definiție a misiunii.

Maria și Marta nu s-au încrezut în Isus, ci în ceea ce ele voiau ca Isus să facă pentru ele. Sunt două moduri de a face misiune: să faci o strategie și să îl rogi apoi pe Isus să o binecuvânteze ori să folosești strategia pe care Isus este deja hotărât să o binecuvânteze. Marta și Maria au ales prima variantă, ele au avut un plan și când nu s-a întâmplat așa cum se așteptau ele, au fost descurajate.

E foarte periculos când ne îngropăm speranța pentru că speranța este fundamentală pentru credința noastră. Mai demult credeam că speranța e ceva opțional, o emoție pe care o simți într-o zi, iar în altă zi nu o mai ai.... și că nu era așa de importantă ca de exemplu dedicarea, alegerile bune, teologie bună, acestea erau prioritățile mele pentru viața creștină. Doar că prioritățile mele nu coincideau cu ale lui Dumnezeu: credința, speranța și dragostea, iar cea mai mare dintre ele e dragostea.

Speranța este una dintre cele mai puternice forțe din Univers, este ancora credinței (Evrei 6), este legătura dintre lumea vizibilă și lumea invizibilă, între ceea ce este și ce ar putea fi. Se leagă de stabilitate, perseverență, curaj, credincioșie – cuvinte ce descriu ce face o ancoră. De aceea unii creștini, chiar și unele biserici sunt așa de instabile, datorită lipsei de speranță. Speranța este crucială unei națiuni pentru că oamenii nu pot trăi fără speranță. În engleză e o vorbă care spune că "lipsa speranței duce la disperare", duce la sinucidere, la sinuciderea unei națiuni, la națiuni care își pun speranța în idoli. În anii '30 Germania și-a pierdut speranța și s-au încrezut într-un profet fals care le-a oferit speranță; Hitler a condus Europa la porțile iadului. Lipsa de speranță a unei națiuni este foarte periculoasă și multe națiuni sunt în acest proces chiar acum, în Europa: ne-am pierdut speranța în instituții, în guvern, chiar și în liderii bisericii. Deși acest nou Papă este o infuzie de Speranță pentru noi.

TREBUIE să fim lucrători ai speranței. Lipsa speranței marchează generația postmodernă. Cum ne recuperăm speranța? Sunt trei discipline ale speranței menționate în Scriptură.

Citirea Cuvântului. Pavel le scrie mult Romanilor despre speranță (Romani 15:4). Ei nu erau persecutați când le scrie Pavel dar erau sub opresia orașului, erau sub presiunea idolatriei. Disciplina de a citi Cuvântul în fiecare zi are multe efecte bune, unul dintre ele fiind zidirea speranței.

Mărturisirea speranței. (Evrei 10:23 – "Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre...")

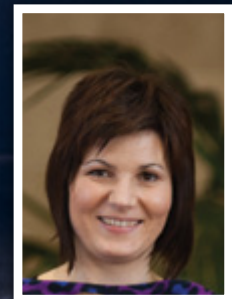
Ceea ce spunem ne poate zidi speranța sau poate descuraja. Unii cred că au primit "lucrarea descurajării" și poate o au dar nu e de la Duhul Sfânt ci de la duhul distrugerii. Pentru că descurajarea poate distruge o familie, o echipă, o biserică. Felul în care vorbim e crucial pentru speranța noastră. Vă încurajez să dezvoltăți o cultură confrunțională. Nu le permiteți oamenilor din jurul vostru să spună lucruri negative tot timpul. Biblia numește asta "confruntare în dragoste". Nu îi putem lăsa pe oameni să continue cu un comportament distructiv. Și negativismul continuu este un comportament distructiv. De exemplu am stat de vorbă cu soția unui păstor care cântă la orgă într-o biserică evanghelică (într-o biserică cu aproximativ 100 de membri, și care nu a crescut deloc în 20 de ani). Ea marturisea că nu a trecut nici o duminică fără să nu primească un comentariu negativ. Eu am auzit-o cântând și cânta chiar bine. Dar în fiecare duminică, timp de 20 de ani ea a fost criticată. Acesta e motivul pentru care acea biserică nu a crescut.

În Europa există o întăritură ridicată împotriva cunoașterii cuvântului lui Dumnezeu (gândire carteziană, inspirată din teoriile și ideile filosofului și matematicianului francez Descartes). Credem că trebuie să criticăm totul și să judecăm tot. Credem că trebuie să judecăm Cuvântul lui Dumnezeu însuși – așa s-a terminat reforma, când această învățătură (carteziană) a fost transferată în seminarii. A sugrumat reforma, când această învățătură (carteziană) a fost transferată în seminarii. A sugrumat reforma. Europa este câmpul de misiune cel mai greu din lume. Trebuie să fim eliberați! Vreau să vă încurajez în disciplina gândirii și vorbirii. Unii dintre noi vedem problemele mai ușor și vedem implicațiile lor. Dar slujba noastră nu este să vorbim despre probleme tot timpul, ci să ne gândim la soluții cu care să mergem la cei ce sunt în autoritate și pot face schimbări, iar asta cere disciplină. "Doamne văd problema asta, știu că nu e bine, ce soluție aș putea să propun? Ajută-mă să am o atitudine bună,

ajută-mă să iubesc persoana respectivă."

3. Să ne rugăm. Speranța vine prin rugăciune, speranța o simțim. Știm cum e să speri și cum e să fi lipsit de speranță. Lumea știe să recunoască speranța sau lipsa ei. De exemplu Adele, faimoasa cântăreață britanică a fost timp de doi ani nr. 1 în top, în 17 națiuni. Stilul ei e de modă veche, genul de muzică pe care o ascultă mama mea. De ce o ascultă așa de mulți oameni? Pentru că ea cântă despre inima ei frântă, despre dragostea pierdută. În câteva cântece se întrezărește o rază de speranță (Someone like you). În Proverbe 13:12 citim că lipsa de speranță face inima bolnavă. Fiecare persoană speră la dragoste; aproape toți au fost dezamăgiți. Mulți trec de la lipsa de speranță la o "inimă bolnavă" și apoi la disperare. În unele națiuni lipsa de speranță a condus la acceptarea oricărui gen de lider care le da orice fel de mândrie națională. Nu doar Adele, dar muzica acestei generații în general este lipsită de speranță și ne atinge pentru că și noi ne simțim la fel. Dacă națiunile ar ști că noi avem răspunsul pentru lipsa de speranță ar zdrobi ușile bisericilor noastre să intre.

Dar ușile noastre sunt intacte. În cea mai mare parte a Europei se știe despre bisericile evanghelice. În Elveția de exemplu, 90% din populație au decis că nu vor călca niciodată într-o biserică evanghelică, argumentând că atunci când se uită la noi, nu văd oameni ai speranței. Se întreabă atunci: "de ce să mă duc acolo? Dacă singurul lucru ce ne diferențiază este modul în care ne petrecem duminica dimineața, atunci prefer să dorm mai mult duminica..." Trebuie să ne recuperăm speranța, să fim diferiți, să ne trăim viața diferiți, să fim agenți ai speranței.

Carmen Busch
Biserica Betania
Tg. Mureș

Dragi părinți,

“Ne-am îngrijora mai puțin dacă am lăuda mai mult. Mulțumirea este inamicul insatisfacției și neplăcerii.”
Harry Ironside

Vă propun mai jos o aplicație practică la mesajul despre Speranță. Cred că am înțeles toate că nemulțumirea conduce la pierderea speranței, care la rândul ei are consecințe foarte grave pentru individ, familie, biserică și societate. A forma o “cultură mulțumitoare” ia ceva timp dar haideți să nu mai întârziem în a ne face partea.

Ne mai desparte foarte puțin timp de terminarea anului școlar și de despărțirea - pentru unii pentru doar o perioadă de timp, pentru alții definitiv - de cei care în afara noastră, a părinților și a bisericii au fost formatorii copiilor noștri. Poate că nu ne-au împărtășit în totalitate valorile, dar cu siguranță au depus un efort enorm. Haideți să ne facem timp să le mulțumim. Fii un exemplu de inimă mulțumitoare pentru copilul tău. Vă propun mai jos și câteva gesturi creative care să exprime asta.

“Iată cele mai bune două rugăciuni pe care le știu: “Ajutor, ajutor, ajutor” și “Mulțumesc. Mulțumesc, mulțumesc,” Anne Lamott.

Felicitare personalizată:

Învăță-l pe copilul tău să facă o felicitare în care să scrie sau să deseneze (dacă nu e la vârsta la care poate scrie) 1-2 motive de mulțumire pentru dascălul/dascălii săi. Ajută-l să fie specific. De exemplu: „D-na învățătoare vă mulțumesc pentru gingășia cu care ați intervenit în conflictul meu cu colega de bancă. M-ați învățat ca un prieten bun.....”

Un proiect distractiv pentru fete:

Găsiți împreună o rețetă de biscuiți ușoară dar delicioasă și cereți fetei să scrie de mână pe un cartonaș rețeta. Apoi stratificați împreună toate ingredientele uscate într-un borcan decorativ (de exemplu, un strat de făină, unul de cacao, unul de zahăr, unul de nucă etc) pe care l-ați decorat frumos. Atașați rețeta la borcan cu o panglică și nu uitați să includeți în instrucțiuni și ingredientele ce lipsesc, și care trebuie adăugate de dascăl (ca de exemplu: ouă, ulei, lapte).

Pentru fete sau băieți:

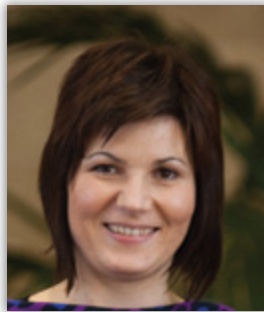
Cumpărați o tablă mică (simbolică pentru cea mare, folosită în clasă) și decorați rama cum doriți. Pentru băieți o idee ar fi să ia o bucată de hârtie abrazivă și să dea un aspect învechit ramei, pe care să scrie apoi cu creta un mesaj de mulțumire. Atașați o panglică decorativă și iată că aveți un cadou ingenios și practic.

Pentru cei ce vor să meargă “o milă în plus”:

Cumpărați un vas din ceramică pe care să îl vopsiți așa cum doriți (cu vopsea acrilică, disponibilă de exemplu la magazinul Arts&Hobby). Umpleți-o cu pământ de flori. Cumpărați două plicuri cu semințe de flori de sezon pe care le veți lipi pe două bețișoare din lemn. Introduceți bețișoarele în pământul din vas. Pe un alt bețișor lipiți o etichetă făcută de copil pe care să scrie, simbolic: “Dascălii ajutați lucrurile mici să crească mari”. Introduceți-l și pe acesta în vasul cu pământ. Foarte frumos și simbolic ar fi ca la buza vasului să lipiți de jur împrejur o bandă de măsurat/croitorie. Astfel educatorul/învățătorul copilului tău va putea planta acele semințe și le va vedea transformându-se în flori, sub ochii lor. Simbolic și frumos!

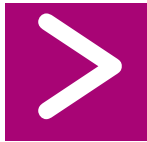

“Mulțumirea ne conduce la reverență... ceea ce va schimba pentru totdeauna felul în care vedem viața și lumea”, John Milton.

Carmen Busch
Biserica Betania
Tg. Mureș

Creat într-un mod minunat

Tu m-ai țesut în pânțele mamei mele.
Te laud că sunt o făptură așa de minunată!
...și versetul continuă „și ce bine vede sufletul meu lucrul acesta”. Mă opresc o clipă și mă gândesc cât de bine vede sufletul meu

lucrul acesta? Cât de bine vede sufletul meu modul minunat și complex în care m-a creat Creatorul meu și cât de des mă opresc din alergarea mea și Îl laud și Îi mulțumesc pentru acest lucru? Sau sunt prea ocupată mereu să-l amintesc de limitele și neajunsurile mele și cum aceasta nu ar fi de ajuns să-l aduc și propuneri, cum cred eu de cuviință că ar fi fost mai bine. Însă vai de cine se ceartă cu Făcătorul său! Un ciob dintre cioburile pământului! – Oare lutul zice el celui ce-l făcuiește: „Ce faci?” (Isaia 45:9)

Astfel nu pot decât să-l mulțumesc și să rămân uimită de lucrarea mâinilor Lui pe măsură ce descopăr câte puțin, tot mai mult despre ea.

Însă pe măsură ce descopăr tot mai mult despre ea, realizez că și responsabilitatea mea crește. Am fost uimită să descopăr într-o carte mai multe despre creierul copiilor și de complexitatea lui. Însă dacă aș rămâne doar la nivelul informațiilor și nu aș aplica acele principii, nu mi-ar folosi la nimic. E surprinzător faptul, că știm multe lucruri despre corpul copiilor, știm când au temperatură, sau știm să îngrijim o rană astfel încât să nu se infecteze însă ne lipsesc informațiile de bază despre creier, partea organismului ce joacă un rol central în fiecare aspect al vieții: disciplină, luarea deciziilor, relații, școală ș.a.m.d

În rândurile ce urmează voi încerca să schițez câteva principii despre funcționarea creierului copilului și cum să ne raportăm la copii folosind aceste principii, prezentate în cartea “The whole brain child”, ai cărei autori sunt Daniel Siegel și Tina Payne.

Creierul, ca și toți mușchii din organism are nevoie de antrenament și exercițiu. S-a dovedit științific că structura fizică a creierului se modifică în funcție de experiență și exercițiu. Concentrându-ne atenția pe un anumit aspect se creează noi sinapse și astfel, prin repetiție se formează noi deprinderi. De exemplu exersarea jonglatului induce creșteri ale volumului de substanță cenușie în ariile cerebrale asociate cu prelucrarea și stocarea mișcării vizuale complexe. Șoferii de taxi au mult mai dezvoltat hipocampusul, care este responsabil pentru orientarea în spațiu.

*Tu m-ai țesut
în pânțele
mamei mele.
Te laud că sunt
o făptură așa
de minunată!*

De aceea consider că e important să știm cum să antrenăm mintea celor mici din viața noastră, și de ce nu în primul rând și pe a noastră. Putem vorbi despre creier în multe moduri, însă în articolul de față vom aborda discuția despre creier din planul orizontal și vertical. Privind pe plan orizontal, creierul prezintă două emisfere: emisfera stângă și cea dreaptă. Emisfera stângă iubește ordinea, logica, tot ce ține de rațiune, este sediul limbajului, cuvântului, cifrelor pe când emisfera dreaptă se ocupă de sentimente, creativitate, ea este responsabilă pentru tonul și intonațiile vocii, pentru ritm, muzică, imaginație etc. Însă chiar dacă sunt două părți diferite, cu roluri total diferite, este crucial ca ele să lucreze împreună și să funcționeze armonios. Folosind doar o parte a creierului vom fi fie într-o furtună emoțională fie într-un deșert emoțional.

Cum am putea să-i ajutăm pe copii să integreze cele două emisfere, mai ales în situațiile generatoare de stres?

1

Un prim mod este prin repovestirea celor întâmplate și comunicarea sentimentelor.

De exemplu, atunci când un copil trece printr-o experiență neplăcută, e indicat să nu încercăm să-i distragem atenția de la ceea ce s-a întâmplat, să-l facem să uite („îți dă mama ceva bun numai nu mai plânge”). Discutați concret ce s-a întâmplat (fapte: a căzut, a fost martor la un accident rutier, pierderea unui lucru drag etc) și sentimentele ce decurg din acele evenimente (dure, frică, vină etc). Atunci când sentimentele nu sunt comunicate ele se vor aduna până când la un moment dat vor izbucni. Dar emisfera stângă poate ajuta emisfera dreaptă prin transpunerea emoțiilor în cuvinte, astfel încât, lucrând în echipă, cele două emisfere să preia controlul situației. Copiilor mai mici li se poate explica de către adulți evenimentul neplăcut, iar în cazul copiilor mai mari se pot folosi întrebări ajutătoare.

2

Un alt mod de a integra cele două părți este de a înțelege sentimentele și apoi a aduce argumente logice.

De exemplu, un copil este foarte supărat că trebuie să-și facă temele și nu se poate juca. Avem tendința de a-i aduce argumente logice de ce nu se poate juca, însă noi ne adresăm emisferei stângi, când de fapt întreaga sa emisferă dreaptă strigă. Astfel e important întâi să vorbim inimii lui, să-i spunem că înțelegem sentimentele lui, știm că și-ar dori mult să se joace în continuare cu prietenii săi și e foarte frustrat pentru că are de făcut teme, iar după ce conexiunea a fost făcută, să trecem la partea stângă, adică la argumentele logice.

Privind pe plan vertical, nivelul de jos al creierului corespunde funcțiilor de bază (clipit, respirație), emoțiilor puternice (frică, mânie) etc iar cel de sus, corespunde proceselor mentale (gândire, imaginație, planificare). Cel de sus este asemenea unei biblioteci luminate, cu multe ferestre care ne permite să vedem lucrurile mult mai clar. În momentul unor excесе de furie, e implicat doar nivelul de jos a creierului, de aceea nu răspunde cu aceeași monedă, ci pune-i întrebări care să-i antreneze partea superioară și să-i dea de gândit, creându-se astfel o scăriță de la nivelul inferior spre cel superior. În loc de a spune

” Nu poți să păstrezi jucăria fiindcă nu e a ta, pune-o la loc”, spune: ”Știu că vrei să păstrezi jucăria dar ce se va întâmpla când va venii copilul căruia îi aparține jucăria și nu o va găsi la locul ei? ” Sau cazul unui copilăș care vine de-a dreptul furios la mămica lui pentru că fratele i-a vorbit urât. În loc de a trece cu vederea și a încerca să ștergem cu buretele și să-l liniștim că totul va fi bine, provocați copilul:

Mama: De ce crezi că ți-a vorbit urât?

Copilul: M-am amuzat puțin de desenul lui.

Mama: E desenul la care s-a străduit mult?

Copilul: Probabil.

Mama: Crezi că acesta poate fi motivul pentru care s-a supărat așa de rău?”

Un alt mod de a antrena creierul copilului este de a-l provoca să vorbească despre ziua care a trecut. Adresați întrebări concrete **”Ce ți-a plăcut cel mai mult azi la grădi, școală, acasă?, Ce nu ți-a plăcut?”** în detrimentul celor generale de genul **”Cum a fost ziua ta?”**

Și pentru că tot vine vacanța vă propun un joc care îl puteți juca cu copiii și în mașină, când sunteți în călătorie și care îi provoacă să gândească. Jocul constă prin adresarea unor întrebări referitoare la Senzații, Imagini, Sentimente și Gânduri (SISG). Se poate adapta în funcție de vârstă.

Exemplu

Senzații: Ce îți spune corpul tău? Burtica mea strigă că e foame/ Miroase ceva bun de tot/Mi-e cald/Mi-e rece/Sunt obosit etc

Imagini: Ce imagini îți trec prin minte când te gândești la plimbarea de aseara? Câinele care s-a atașat așa de noi. Uită-te pe geam și din tot ce vezi spune-mi ceva ce îți atrage atenția sau un lucru de o anumită culoare, formă etc.

Sentimente: Sunt foarte încântat că vom merge în seara aceasta la bunici. Dar inimioara ta cum se simte?

Gânduri: Ce-ți trece prin minte acum, sau atunci când te gândești la un anumit lucru, eveniment, idee etc?

Chiar dacă pare un joc simplist, oferă oportunitatea copiilor de a reflecta mai bine asupra gândurilor, emoțiilor , trăirilor lor.

Este uimitor cum Dumnezeu ne-a creat și ne dă cu mână largă și înțelepciunea necesară pentru a zidi Lucrarea Sa și nu pentru a o dărâma. E nevoie doar să l-o cerem.

Bibliografie

Siegel, D., Payne Bryson T., (2011) The whole-brain child. 12 Revolutionary strategies to nurture your child’s developing mind. New York: Delacorte Press

Adela Butnar
Biserica Betania
Tg. Mureș

Binecuvintează, suflete, pe Domnul!

”Binecuvântă, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt!” Psalmul 103:1.

Mare Dumnezeu avem! Plin de milă și de îndurare. Bunătatea Lui se înnoiește în fiecare dimineață și se revarsă peste noi.

Ne trezim dimineața și îl binecuvântăm pe Dumnezeu că ne putem ridica din pat, că putem umbla, că putem vedea și auzi, că putem vorbi, că intrăm în ziua de ”AZI”, și putem mulțumi Domnului și dacă suntem întrebați ”ce zi este azi” putem spune: **”ASTĂZI ESTE CEA MAI FRUMOASĂ ZI”** și este cea mai frumoasă zi pentru că așa ne propunem să o trăim, frumos ca lumina zilei. Ne bucurăm că suntem sănătoși, că putem munci și binecuvânta pe Domnul.

Ne bucurăm de natura care ne înconjoară cu frumusețea ei indiferent de anotimp și slăvim pe Dumnezeu Cel Prea Înalt, Ziditorul cerurilor și al pământului.

Ne bucurăm de ființele ce împodobesc natura și ÎL binecuvântă pe Dumnezeu Suveran.” Cât de multe sunt lucrările Tale, Doamne! Tu pe toate le-ai făcut cu înțelepciune, și pământul este plin de făpturile Tale.” Psalmul 104:24

Ne bucurăm de soare, de lună sau de stele, de ape, de lumină și de taine, de cei dragi, de semenii noștri și Îl binecuvântăm pe Dumnezeul nostru omniprezent și omniscient.

”Veniți să ne închinăm și să ne smerim, să ne plecăm genunchiul înaintea Domnului, Făcătorului nostru!” Psalmul 95:6.

Să venim cu o inimă curată, cu un cuget curat în numele Domnului Isus Hristos să ne închinăm Dumnezeului nostru sfânt: ”Ochii Tăi sunt așa de curați că nu pot să vadă răul și nu poți să privești nelegiuirea!” Habacuc 1:13.

Să binecuvântăm pe Cel ce este ”Stânca veacurilor”, ”Părintele veșnicilor”, pe Cel în care nu este ”nici o umbră de mutare”, El este același din veșnicii în veșnicii, un Dumnezeu statornic.

Să binecuvântăm pe Cel ce ne iubește cu o ”iubire veșnică” și incomensurabilă ”Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.” Ioan 3:16

Binecuvintează suflete pe Domnul, Tatăl nostru cel ceresc care se îndură de noi, cei care ne temem de El, ca un tată de copiii lui.

La El găsim iertare și vindecare, El este Cel care ne poartă de grijă și ne ”povățuiește pe cărări drepte din pricina Numelui Său” Psalmul 23:3

”Binecuvintează, suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din binefacerile Lui!” Psalmul 103:2

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Lidia Aldea
Biserica Bethel
Tg. Mureș

Prea multe

cuvinte...

”

Se spune că femeile vorbesc mult mai mult decât bărbații. Este oare un defect? Totuși, dacă o fac, înseamnă că au ceva de spus. Dar ce anume? Aici este problema! Căci dacă vorbesc doar de dragul de a vorbi, pot provoca mult rău sau, pur și simplu pierd timpul degeaba.

Ce putem face astfel încât cuvintele noastre, puține sau multe, să fie „totdeauna cu har, drese cu sare” (Coloseni 4:6)? Să aducă viață și nu moarte! Să încurajeze, nu să dărâme! Să nu semănăm cu acele femei „limbute și iscoditoare” care „vorbesc ce nu trebuie vorbit” (1 Timotei 5:13)!

Cuvântul lui Dumnezeu ne dezvăluie soluția. Memorabilul portret al femeii „de calitate” este zugrăvit de către mama împăratului Lemuel în cartea Proverbe capitoul 31, care nu este o femeie tăcută. În toate acțiunile pe care le întreprinde, și care nu sunt puține, ea comunică. Dar cum și cât? Versetul meu preferat din acest capitol este:

„Ea deschide gura cu înțelepciune, și învățături plăcute îi sunt pe limbă.” (Proverbe 31:26)

O astfel de femeie nu aduce pagube în jurul ei, ci dimpotrivă, „își zidește casa” (Proverbe 14:1a), transmite „vești bune” (Psalmi 68:11), îl mărturisește pe Hristos (Ioan 4:39), învață „pe alții ce este bine” (Tit 2:3) încurajează alte femei la o viață evlavioasă, după Cuvântul lui Dumnezeu (Tit 2:4-5).

Ca să putem deveni astfel de femei și să nu mai plecăm capul atunci când se spune că femeile vorbesc mult, avem nevoie de înțelepciune de la Dumnezeu. Atunci, nu vom mai irosi cuvinte fără rost.

„Înțelepciunea care vine de sus” și care este „întâi, curată, apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune, fără părți-

nire, nefățarnică.” (Iacov 3:17), subliniază Iacov, trebuie s-o cerem „de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare” (Iacov 1:5).

Înțelepciunea venită de sus se exprimă în trăire și în vorbire și este, înainte de orice, curată, neafectată de emoțiile noastre, de gânduri nesfințite, de atitudinea sau reacțiile celor din jur, nu luptă pentru a-și câștiga drepturi, nu organizează cruciade, nu tulbură liniștea, e pașnică.

Femeia înțeleaptă vorbește calm, căci înțelepciunea care vine de sus este blândă și nu-și impune propriile păreri. Ba este chiar ușor de înduplecat, nu din pricină c-ar fi naivă, ci pentru că poartă în inimă atâta bunătate, atâta belșug de îndurare! Ea nu face rabat de „producție”, de roade bune, căci este interesată în tot ce face și vorbește să-L onoreze pe Dumnezeu. De aceea, în toate domeniile, ea lucrează fără părtinire, căci cunoaște și iubește voia perfectă a lui Dumnezeu, care o motivează să fie sinceră, integrită și nefățarnică.

Există astfel de femei? Sunt ele foarte vorabile? Nu cred! Sunt tăcute? Nu neapărat!

Deși Scriptura îndeamnă mai mult la tăcere și ascultare, decât la exprimarea gândurilor, pe paginile ei găsim experiențe care denotă faptul că în anumite cazuri este nevoie de cuvinte care să reflecte înțelepciunea lui Dumnezeu în mijlocul lumii în care trăim. Astfel frumoasa împărăteasă Estera se afla, la un moment dat, într-o situație extrem de dificilă, când ar fi fost mult mai convenabil pentru ea să tacă și să rămână astfel într-o zonă de confort. Mardoheu, o face conștientă de gravitatea situației:

Căci, dacă vei tăcea acum, ajutorul și izbăvirea vor veni din altă parte pentru iudei, și tu și casa tatălui tău veți pieri. Și cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?” (Estera 4:14)

Când Domnul Isus Hristos intră în Ierusalim, „toată mulțimea ucenicilor, plină de bucurie, a început să laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate minunile pe care le văzuseră” (Luca 19:37). Fariseii erau deranjați de „gălăgia” care se crease. „Vă spun că, dacă vor tăcea ei, pietrele vor striga” (Luca 19:40), le-a răspuns Domnul.

Așadar, există situații în care chiar trebuie să vorbim, nu să tăcem. Dacă n-ar fi fost nevoie să vorbim, Dumnezeu nu ne-ar fi dat acest dar, al vorbirii. Însă, ni l-a dat pentru a comunica unii cu alții și mai ales cu El. Și este minunat! Ce-ar fi să-l folosim pentru onoarea și gloria Creatorului nostru? Cât de mult i-am „îmbogăți” pe cei din jurul nostru dacă înțelepciunea care vine de sus ar fi izvorul fiecărui cuvânt rostit!

Așa să ne ajute Dumnezeu!
Rodica Filip

”

O radiografie a bucuriei

Nu există om care să nu aibă o dorință înăscută pentru bucurie în viața lui, căutând cu ardoare acele lucruri care îi aduc starea de bucurie.

Bucuriile pământești sunt destul de multe și ne sunt oferite de lumea înconjurătoare, de circumstanțe și evenimente fericite din viața noastră, de munca noastră, de posesiunile și lucrurile de care ne folosim, de realizările noastre. Am fost creați de Dumnezeu pentru bucurie. Toată Creația arată lucrul acesta.

Însă nu ne putem aștepta la prea mult de la bucuriile acestei lumi. Ele sunt de cele mai multe ori înșelătoare și trec repede, iar

când ele dispar, de cele mai multe ori, în urmă rămâne un suflet gol și bolnav. Dumnezeu în dragostea Lui, ne-a vorbit prin Cuvântul Lui "...nu va măhniți, căci bucuria Domnului va fi tăria voastră." (Neemia 8.10) Când Isus Hristos s-a întrupat pe pământ, mulțimea oștilor cerești a vestit păstorilor din câmpiile Betleemului o mare bucurie, care era pentru tot poporul.

Practica creștinismului adevărat mijloc este cea mai mare bucurie și fericire prin dragoste. Dumnezeu este dragoste. Conștientizarea faptului că Dumnezeu ne iubeste prin însuși esența Lui și nu datorită meritelor noastre, ne face inimile nespus

de fericite, indiferent de orice circumstanță, pentru că avem parte de chemarea lui Dumnezeu la mântuire.

Când am crezut în mod personal în Isus Hristos ca singurul Mântuitor al vieții noastre, am primit în dar Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, care ne-a fost dat să locuiască în inimile noastre, să ne sfințească ca să aducem rod pentru Împărăția Lui Dumnezeu. Bucuria este una din roadele lucrării Duhului Sfânt în viața noastră (Galateni 5.22). Prin Duhul Sfânt avem o sursă nepieritoare de bucurie la dispoziția noastră, bucuria care vine de la Duhul Sfânt.

Întrebarea care se pune este: Cât de mult ne dorim această bucurie prin Duhul

Sfânt al lui Dumnezeu? Cât de mult dorim să aplicăm în toate aspectele vieții noastre Cuvântul lui Dumnezeu care ne îndeamnă: „Bucurați-vă întotdeauna în Domnul!” (Filipeni 4.4)

Este o bună motivație pentru a face o radiografie a bucuriei care ne va ajuta să înțelegem cum se manifestă bucuria în viețile noastre, atunci când Duhul Sfânt ne conduce.

Domnul Isus a suferit crucea pentru bucuria care Îi era pusă înainte și anume, pentru mântuirea noastră și înălțarea Lui în glorie la dreapta scaunului de domnie al Lui Dumnezeu (Evrei 12.2) El a gustat această bucurie. Ea l-a susținut în cele mai adânci suferințe, iar Tatăl a fost glorificat și toți ai Lui (adică toți care au crezut sau vor crede în El) au fost mântuiți. Asta face bucuria în Dumnezeu!

Isus însuși ne spune și astăzi că, dacă păzim poruncile Lui, vom rămâne în dragostea Lui, tot la fel cum El a rămas în dragostea Tatălui și continuă cu promisiunea unei bucurii depline în noi:

Ca urmare, Duhul Sfânt își leagă nemijlocit lucrarea de mântuire și de producere a bucuriei, de Cuvântul lui Dumnezeu centrat asupra lui Isus Hristos, astfel încât Isus să fie cel glorificat prin bucuria inspirația de Duhul Sfânt. (Ioan 16.14)

Ne putem pune întrebarea: Dacă Duhul ar crea în noi tot felul de sentimente bune, fără nicio legătură cu Hristos, cu crucea și cu învierea Lui, cum ar mai fi glorificat Hristos? Nu ar fi! Așadar, bucuria noastră se naște din adevărul despre Isus Hristos, iar El este glorificat! Însă Duhul Sfânt a fost cel care ne-a deschis ochii inimii și inima noastră este împlinită astfel în Dumnezeu.

A avea o inimă înclinată către Cuvântul lui Dumnezeu, o deschidere a ochilor inimii, o inimă integră pentru Dumnezeu și împlinită în Dumnezeu, sunt motive pentru care trebuie și merită să ne rugăm neîncetat

pentru a avea tărie prin bucuria Domnului. Însă acesta nu este singurul mod în care inima noastră este împlinită cu bucurie în Dumnezeu.

În ziua Rusaliilor, când s-a împlinit făgăduința Tatălui (Luca 24.49), Duhul Sfânt s-a revărsat peste ucenici. Atunci, ei au fost umpluți cu putere și îndrăzneală pentru a putea fi martori ai vieții și lucrării lui Isus Hristos, "până la marginile pământului" (Fapte 1.8). Revărsarea Duhului Sfânt peste ucenici s-a manifestat și ca o mare bucurie, încât cei prezenți în acel loc au crezut despre ucenici că sunt beți (Fapte 2.13), căci ei vorbeau toți în alte limbi, ale celor prezenți acolo și toți au fost în stare să înțeleagă că ei vesteau "lucrurile minunate ale lui Dumnezeu" (Fapte 2.7-11).

Cu puterea primită din acea revărsare a Duhului Sfânt, Apostolul Petru s-a sculat

în picioare împreună cu ceilalți unsprezece apostoli, și-a ridicat glasul și a propovăduit pocăința și iertarea păcatelor prin Isus Hristos și zicând „apoi veți primi darul Sfântului Duh”. (Fapte 2.38)

Ca și pe ucenici, și pe noi Dumnezeu ne-a mântuit și ne umple cu Duhul Sfânt pentru a ne putea împlini chemarea făcută de Dumnezeu prin Isus Hristos, pentru „ca să vestim puterile minunate ale Celui care ne-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.” (1 Petru 2.9) Isus nu ne lasă singuri în această lucrare, în care suntem chemați să ducem vestea bună a mântuirii celor care nu-L cunosc, și nu au o relație personală cu El.

Împărtășirea credinței noastre, ca și în cazul lui Petru și al celorlalți apostoli în ziua Rusaliilor, are un efect dătător de viață și totodată produce bucurie. De aceea, sunt foarte mulți creștini care trăiesc un sentiment ascuns de vinovăție pentru faptul că nu Îl laudă pe Hristos în mod deschis prin cuvintele lor și nu își împărtășesc cre-

dința în EL. Dar Isus Hristos este persoana cea mai glorioasă din lume! Mântuirea Lui are o valoare infinită și orice persoană din lume are nevoie de ea.

Prin urmare, este contrar voii lui Dumnezeu, stării oamenilor și totodată contrar bucuriei noastre, a nu ne împărtăși credința cu cei necredincioși. În acest caz, inimile celor care nu-și împărtășesc credința cu nimeni, zi după zi, vor primi inevitabil un mesaj de genul: "Acest Mântuitor și această mântuire nu înseamnă pentru mine ceea ce spun eu că înseamnă". Cu așa o povară pe inimă, este imposibil să menții o mare bucurie în Hristos.

Ne dăm astfel seama că, întreaga noastră viață creștină este o luptă pentru bucurie, nu ca un scop în sine ci ca o consecință a împlinirii scopului nostru unic pentru care am fost creați de Dumnezeu și prin care Dumnezeu a ales să fie slăvit numele Lui.

Pe de altă parte, Cuvântul lui Dumnezeu ne spune: "Este mai fericit să dai decât să primești." (Fapte 20.35) De aceea, a-i bucura pe alții este întotdeauna un izvor de bucurie și tărie. A da, presupune a face daruri din ceea ce noi deja am primit de la Dumnezeu.

În Biblie sunt enumerate trei categorii de daruri spirituale care ne-au fost date spre folosul altora: daruri de manifestare care sunt manifestări supranaturale ale Duhului Sfânt prin intermediul credincioșilor (1 Corinteni 12), daruri de lucrare pe care Isus le-a dat după ce s-a ridicat la Dumnezeu Tatăl pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire și zidirii Bisericii Lui (Efeseni 4.11-13) și daruri motivaționale pe care Dumnezeu le-a pus în noi și care ne fac pe fiecare atât de speciali și de folos unii pentru alții (Romani 12.6-8).

Deși Dumnezeu ne-a dăruit fiecareia din noi mai multe daruri, avem totuși un dar principal care ne motivează în relațiile noastre cu

ceilalți, și care ne deosebește unii de alții, conform Romani 12.6-8.

„Deoarece avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat: cine are darul proorociei, să-l întrebuințeze după măsura credinței lui. Cine este chemat la o slujbă, să se țină de slujbă lui. Cine învață pe alții să se țină de învățătură. Cine îmbărbătează pe alții, să se țină de încurajare. Cine dă, să dea cu inimă largă. Cine cârmuiește să cârmuiască cu râvnă. Cine face milostenie, s-o facă cu bucurie.”(Romani 12.6-8)Dintre toate darurile revelate de Cuvântul lui Dumnezeu, darurile motivaționale dețin cheia în înțelegerea multor lucruri cu privire la noi înșine: de ce gândim și acționăm într-un anumit mod, cum ne raportăm la oameni și circumstanțele din jurul nostru, ce ne face pe noi, ca indivizi, atât de speciali. Acestea sunt darurile pe care noi le posedăm. Ele sunt darurile pe care Dumnezeu le-a dezvoltat în noi, nu întâmplător, sunt parte din noi și trebuie folosite în beneficiul altora și pentru gloria lui Dumnezeu, acesta fiind și singurul mod de a găsi adevărata împlinire personală. Ca și celelalte daruri, și darurile care ne motivează sunt favoruri din partea lui Dumnezeu. Nu este meritul nostru. Dumnezeu ni le-a dăruit fiindcă ne iubește. Darurile care de obicei, trec neobservate, reprezintă de fapt forța motivatoare a vieților noastre. Dacă ele nu sunt canalizate corespunzător și nu-l lăsăm pe Duhul Sfânt să ne călăuzească în folosirea lor în dragoste,

nu ne vor fi de nici un ajutor și

ne vom simți frustrați. Dar odată ce cunoaștem și folosim corect aceste daruri, vom descoperi și potențialul extraordinar de a activa și menține bucuria în viața noastră. De cele mai multe ori se dovedește că darul nostru motivațional, a fost evident încă din copilărie. De asemenea, vom înțelege că darurile explică motivația care ne determină să facem un anumit lucru, și afectează modul în care facem lucrul respectiv. Ori de câte ori ne folosim darurile pentru interese personale, ele se vor degenera, pentru că, în acest caz, motivația noastră este contrară voii lui Dumnezeu, dar atunci când le folosim pentru binele altora, conform Cuvântului lui Dumnezeu și cooperând cu planul lui Dumnezeu pentru viața noastră, ele ne vor furniza cea mai minunată bucurie pe care am putea să o experimentăm.

Așa cum ne îndeamnă Cuvântul lui Dumnezeu: ”Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit.”(1 Petru 4.10)

Atunci când ne neglijăm darul, de fapt, ne neglijăm scopul și planul pe care îl are Dumnezeu pentru viața noastră.

Așa cum, dacă ne vom pune o pereche de ochelari de soare, vom vedea totul în funcție de culoarea ochelarilor, la fel se întâmplă și în cazul darurilor care ne motivează: prin prisma darului care ne motivează predominant (din Romani12.6-8), vom opera în oricare alt dar cu care ne-a înzestrat Dumnezeu.

Spre exemplu, o persoană cu darul proorociei va privi viața prin prisma discernământului în cunoașterea voii lui Dumnezeu, încurajând, sfătuind și contribuind la edificarea altor persoane din această perspectivă. Pentru cei care sunt motivați în principal de acest dar, fiecare lucru va fi ori bun, ori rău, ori corect, ori greșit, în voia lui Dumnezeu, ori în afara voii lui Dumnezeu. Este practic imposibil pentru o astfel de persoană să vadă lucrurile într-un alt mod. Pe de altă parte, o persoană cu darul slujirii se va confrunta mereu cu întrebarea: ”Cum m-aș putea implica în situația de față?” În

mod constant, ea urmărește toate ocaziile în care i-ar putea ajuta pe ceilalți.

O persoană cu darul învățăturii, va încerca să descopere adevărul din orice situație cu care se confruntă.

Persoana cu darul încurajării va exploata toate ocaziile de a încuraja oamenii, indiferent de ceea ce fac ei.

Persoana cu darul dărnicii va cauta orice lucru în care să-și poată investi timpul, talentul și banii, ținând cont de nevoile altora.

Persoana cu darul cârmuirii (administrării), va aborda orice situație potrivit unei viziuni care leagă toate detaliile spre atingerea unui scop.

Persoana cu darul milei (compasiunii) va recunoaște orice nevoie și rană ce are nevoie de vindecare și va exploata orice ocazie de a-și exprima dragostea.Fiecare poate gândi: ”De ce nu văd și ceilalți lucrurile așa cum le văd eu? Pentru mine este foarte clar!”

Deși fiecare suntem înzestrați cu mai multe daruri prezentate în Romani 12.6-8, Dumnezeu ne-a creat limitați și focalizați pe anumite lucruri, cu scopul de a lucra împreună și de a rămâne dependenți unii de alții, în vederea cunoașterii întregului adevăr. Fiecare deținem doar o părticică de adevăr. Avem nevoie și de punctele de vedere ale celorlalți pentru a putea cuprinde întreaga imagine.

Cu cât ne vom folosi mai mult darurile cu care ne-a înzestrat Dumnezeu spre folosul altora, ne vom da seama ca bucuria este o consecință a activării în darul nostru care ne motivează predominant, rezultatul trăirii noastre în funcție de voia lui Dumnezeu pentru viața noastră.

În toate celelalte daruri spirituale vom activa prin prisma darului predominant care ne motivează pe noi. Chiar dacă sunt mai multe persoane cu un dar identic cu al nostru, felul în care fiecare îl exprimă, este unic. Aceste diferențe sunt influențate de o multitudine de circumstanțe din viața fiecăruia, pe care Dumnezeu le-a avut în vedere mai dinainte, ca să ne putem împlini rolul nostru în extinderea Împărăției Sale.

Să nu pierdem din vedere că pentru fiecare din noi este valabil ceea ce este scris în Psalmul 139.13-16: ”Tu mi-ai întocmit rărunchii, Tu m-ai țesut în pânțelele mamei mele; Te laud că sunt o făptură atât de minunată. Minunate sunt lucrările Tale, și ce bine vede sufletul meu lucrul acesta!..... Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau și în cartea Ta erau scrise toate zilele ce-mi erau rânduite, mai dinainte să fi fost vreuna dintre ele.” De cele mai multe ori, neînțelegerile care apar în relații sunt din cauza diferențelor care ne caracterizează, inclusiv prin prisma darurilor spirituale, care ne motivează în mod diferit pe fiecare.

Dacă vom înțelege că diferențele dintre noi sunt o binecuvântare în Trupul lui Hristos și vom colabora cu Duhul Sfânt, vom reuși cu dragoste să ne înțelegem unii pe alții, să ne acceptăm și să ne ajutăm unii pe alții, prin prisma modului fiecăruia de a

ne raporta față de ceilalți și a darurilor spirituale care ne motivează pe fiecare și care contribuie la bucuria noastră în Domnul.

Să nu întristăm pe Duhul Sfânt care este în noi, căci Dumnezeu este glorificat în unitate!

Cred că Dumnezeu dorește din toată inima să experimentăm adevărata tărie prin bucuria în El, și ne-a pus la dispoziție împreună cu Isus, toate mijloacele pentru a ne putea bucura în El, în dragoste și pace unii cu alții.

Mă rog Domnului să avem inimi deschise ca să înțelegem bine voia Lui cu privire la noi și să perseverăm în lupta

pentru bucuria și împlinirea noastră în El, pentru ca Isus Hristos să fie glorificat tot mai mult în noi. Amin!

Carmen Nistor
Biserica Noul Legământ
Tg. Mureș

Bucurie *și* Tristețe

De multe ori am început să scriu despre experiența care într-o anumită măsură mi-a schimbat perspectiva asupra vieții. E vorba de moartea tatălui meu. Fiecare încercare de a scrie se încheia la fel: fie o pagină goală fie multe rânduri fără sens și asta pentru că mi-e greu să descriu un eveniment plin de încărcătură emoțională care are un efect profund asupra mea. Am ales nu să spun povestea ci mai degraba lucrurile pe care le-am învățat în această perioadă.

Anul acesta se împlinesc trei ani de când tatăl meu a fost diagnosticat cu cancer. A fost într-un mod ciudat cea mai grea dar și cea mai frumoasă perioadă. De ce frumoasă? Pentru că timpul petrecut atunci cu tatăl meu a fost mult mai intens, mai special, timpul acesta a devenit o amintire pe care o păstrez în sufletul meu ca o comoară. Chiar și acum când scriu aceste rânduri îmi zboară în minte ca niște imagini vii: plimbările lungi pe care le făceam împreună în zilele în care se simțea mai bine, emisiunile de gătit pe care le vizionam, serile în care povesteam împreună cu tatăl, mama și fratele meu, glumele noastre, zilele în care mă întindeam lângă el pe patul din spital, sau în care stăteam pe un scaun la marginea patului și îi citeam. Ultima lui zi de naștere pe care am

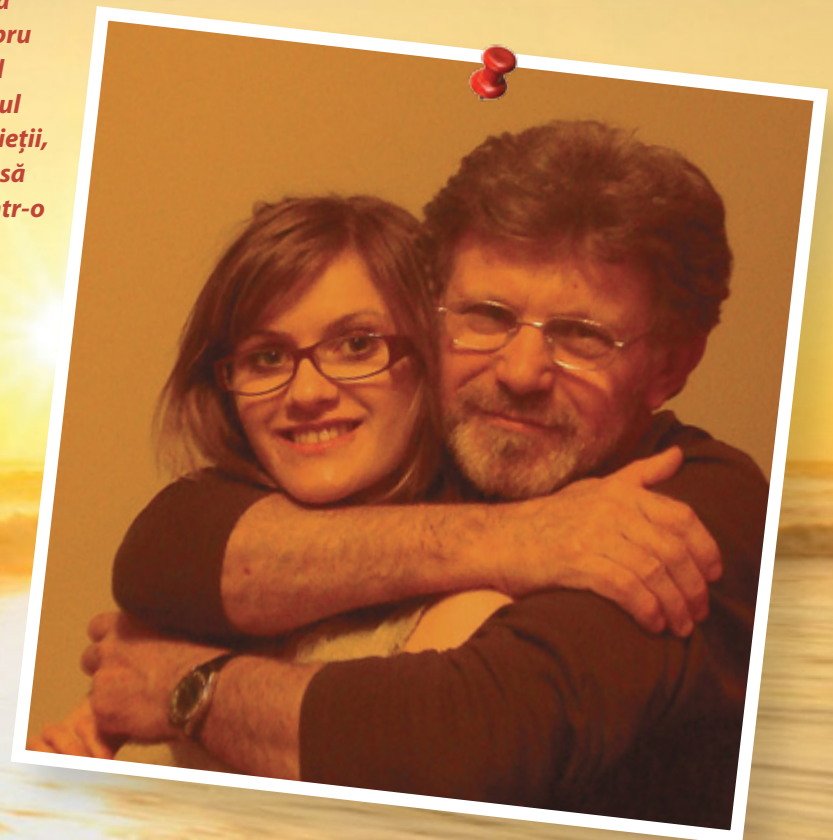
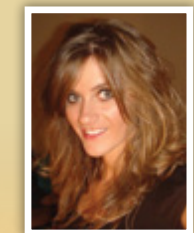
sărbătorit-o în familie, vizitele prietenilor dragi care ne aduceau mereu zâmbetul pe buze, clipele în care râdeam sau plângeam împreună. Acele zile grele au căpătat un alt sens, devenind niște amintiri, deși triste, totuși plăcute. De ce spun că această experiență mi-a schimbat perspectiva asupra vieții? Pentru că petrecând timp într-un spital de oncologie unde moartea e "la ea acasă" am învățat să prețuiesc viața. Suntem mari și tari și nepăsători, trăim cum știm noi că e mai bine pentru noi, dar când suntem la un pas de a ne pierde viața am vrea să ne ținem de ea. În această perioadă am învățat că sunt lucruri pe care oricât de mult am dori să le schimbăm trebuie să învățăm să le acceptăm. Odată ce acceptăm că nu toate lucrurile depind de noi putem să ne bucurăm de lucrurile pe care le avem. După discuțiile cu mai mulți doctori am aflat că tatăl meu va muri și uneori îmi era greu să accept asta, am încercat să găsim soluții împreună cu fratele și mama mea, dar a venit momentul când a trebuit să accept că moartea lui va veni mai devreme decât ne-am fi dorit, așa că am profitat la maxim de timpul pe care l-am mai avut împreună. Nu am renunțat la visele pe care le-am făurit și în care era și tatăl meu inclus, ci le-am înlocuit cu momente petrecute frumos. Cel mai trist lucru e să fii într-un loc fără speranță. În viață vom fi de multe ori copleșite de probleme și de provocări, nu o dată vom ajunge la concluzia că

problemele cu care ne confruntăm sunt mult prea mari pentru noi. Și totuși viața va merge mereu înainte. De câte ori mi-aș fi dorit să se oprească și să fie un vis urât, dar nu a fost un vis, timpul nu s-a oprit. Viața a mers înainte. Am învățat că în cele mai grele momente, când îți pierzi speranța și ești cuprins de deznădejde mereu va fi cineva lângă tine care îți va reda puterea de a merge mai departe. Mereu vor fi oameni potriviți în momentul potrivit, oameni care vor ști să asculte, să plângă cu tine, oameni care vor fi alături de tine. Așa că mi-am dat seama cât de important e să nu fii în fiecare zi concentrată pe nevoile mele ci să fii sensibilă și la cei din jurul meu. Poate chiar azi poți să aduci mângâiere sau un zâmbet în viața unei persoane care trăiește o dramă, făcând asta te vei îmbogăți și tu. Viața ne va surprinde mereu, uneori cu momente grele și triste de nedescris alteori cu bucurie deplină care te va lăsa fără cuvinte pentru că "bucuria și tristețea sunt ca fluxul și refluxul". **De aceea : Nu lăsa dezamăgirea să te împiedice să te bucuri de lucrurile bune. (...)** **Străduiește-te să menții un echilibru în viața ta. Când ești prins în lanțul dezamăgirilor vieții, nu lăsa durerea să se transforme într-o gaură neagră în care să dispari.**

Durerea constructivă îți îngăduie să te trezești în următoarea dimineață și să-ți continui viața: să joci volei, să spui glume, să mănânci pizza, să te ocupi de tâmplărie, să-ți speli mașina, să-ți cureți geamul, să cumperi un aparat nou, să joci șah. Alegerea de a te bucura de lucrurile de care te poți bucura acum, chiar dacă orice plăcere își are limitele ei, reflectă încrederea că într-o zi, sufletul tău va fi pe deplin satisfăcut."

**Daniela Rotar
Biserica Filadelfia
Tg. Mureș**

****Larry Crabb Schimbare Lăuntrică**

“BUCURIA ȘI TRISTETEĂ SUNT CA FLUXUL ȘI REFLUXUL”
LYNN AUSTIN

Pas cu pas

” De câte ori scriu un articol, mă rog, pentru că știu că Domnul are ceva de împărtășit atât mie cât și celor ce vor citi. De data aceasta, după rugăciune, am știut că trebuie să arăt și altora ce a făcut Domnul pentru mine. E clar că am primit cel mai mare dar din lume, mântuirea, dar Domnul mi-a spus că El vrea să arate și altora ce face El în diferite ipostaze din viața noastră.

Am învățat să-L cunosc pe Domnul pas cu pas. Printre cuvintele Scripturii, de multe ori fără sens pentru mine, pentru că eram la început, Domnul a presărat întâmplări reale, veritabile pietre ale credinței, de care m-am prins cu toată ființa mea în vremurile grele. Prin acele întâmplări, Scriptura a început să prindă contur în viața mea. Nu am auzit, nu am citit, am văzut cu ochii mei că Scriptura este o carte cu promisiuni, cu promisiunile vieții veșnice. Tot ce am experimentat în plan real, am găsit acolo ca teorie, concluzia este și a fost că Biblia este adevărată. Tot ce am găsit acolo m-a îndrumat, m-a sfătuit, m-a încurajat.....

Prima piatră a credinței mele a fost într-un moment când nu

puteam dormi decât cu somnifere. Atunci, la început de drum, mi-am înălțat către Domnul prima rugăciune: „Dacă ești, cu siguranță ești mai mare decât mine. Găsește Tu o cale către viața mea!” Pentru că Domnul era și este mai mare decât mine și-a făcut o cale către inima mea, dându-mi prima mea noapte fără somnifere. Am dormit ca un prunc scăldat. Poate credeți că e puțin, dar pentru mine a fost firul de ață de care am avut nevoie. Și Domnul a știut asta.. Pentru mine acest moment se numește „Domnului chiar îi pasă de mine!”

Domnul nu s-a oprit aici. Fumam și știam în adâncul sufletului meu că nu e corect, dar cu toate acestea continuam să fumez. Într-o zi m-am rugat: „Doamne, cred că Ție nu-ți place că fumez, dar mie îmi place. Nu pot să mă las, dar, te rog, ajută-mă, cumva....” Poate vi se va părea o rugăciune ciudată, dar acesta era adevărul. Mie îmi plăcea. Nu puteam să-L mint pe Domnul, El oricum știa adevărul. Am fumat încă două luni, așteptând să se întâmple ceva. Nu știam ce, dar nici nu-i dădeam Domnului idei, știam că El îmi știe leacul. După două luni, într-o seară, am aruncat țigările.

Încrederea mea în Domnul a crescut. Am realizat faptul că nu numai oamenii din Scriptură au trăit evenimente extraordinare ci și eu, un om printre oameni, fără alt „merit” decât acela de a avea o mulțime de păcate.

Am rămas însărcinată. Medicul mi-a spus că ar fi bine să întrerup sarcina, având probleme de sănătate. Totuși, am primit o listă lungă de medicamente, în cazul în care hotăram să păstrez sarcina. Ajunsă acasă, m-am rugat: „Doamne, Tu poți face orice. Ce îți este Ție cu neputință? N-am să iau nici un medicament. Dacă vrei ca acest copil să trăiască, va trăi!” Și trăiește, astăzi are 17 ani. Pentru mine a însemnat: „Eu sunt Domnul, viața vine de la Mine!” și m-am prins mai tare de Tatăl meu.

Au fost momente în care am fost înghesuită financiar. I-am spus Domnului: „Doamne, Tu știi! Mișcă tu lucrurile, numai tu poți!” Înainte cu o zi de scadență, am primit un musafir pe la ora 9 seara, care a venit la mine acasă, mi-a dat un plic și mi-a spus că așa a simțit că banii aceia erau pentru mine. În acea zi am înțeles că Domnul poartă de grijă.

Eram în facultate și aveam de citit o mulțime de cărți în limba engleză. Nu era ușor și citeam cât puteam, aveam un examen greu. Una dintre cărți a rămas necitită, n-am avut de ales. M-am rugat și la examen am primit un eseu din cartea aceea. Câteva momente am fost șocată, dar la o citire mai atentă, am realizat că trebuia să scriu despre fariseism. Citisem în Scriptură de zeci de ori... Și am fost printre puținii care au luat zece... Oare de ce? Pentru că El, Domnul meu, m-a luat de mână și mi-a spus: „Cu nici un chip nu te voi lăsa!” În acele momente simțeam că Domnul m-a sudat de inima Lui și că niciodată nu-mi va da drumul.

Soțul meu avea un loc de muncă unde îi era foarte greu. Îmi tot spunea că vrea să-și dea demisia, dar eu nu eram de acord. I-am explicat cu mii de amănunte că într-o vreme ca aceasta în care trăim ar fi o alegere necugetată. Unii oameni își caută serviciu disperati iar el voia să-și dea de-

misia. Degeaba încercam să-l conving. Era tot mai surmenat, mai sătul, mai slab și mai trist. M-am rugat: „Doamne, convinge-l Tu că greșește!” Degeaba m-am rugat, a rămas neclintit. Într-o zi, am simțit că trebuie să fiu alături de el și să încredințez problema în mâna Domnului. Așa am făcut. Soțul meu a demisionat. În graba și spaima mea de a rezolva lucrurile, îmi făceam planuri cum să plătim toate dărilor și mă bazam pe resursele rămase. În acel moment mi-a venit în minte un verset din Scriptură: „**Nu te baza pe caii și pe călăreții tăi!**” Mi-am dat seama că eu mă bazam pe resursele noastre, nu pe Domnul. Adică la ce bun să mă bazez pe Domnul, dacă noi ne descurcăm... uitând că totul vine de la Domnul, chiar și resursele noastre. Mi-am cerut iertare și l-am spus Domnului că avem la dispoziție 30 de zile în care soțul meu trebuia să găsească un alt serviciu. M-am bazat pe El. Nu s-a întâmplat nimic, timp de 29 de zile. Ba da! S-a întâmplat ceva foarte interesant. Soțul meu nu avea încă o slujbă dar eu eram foarte sigură că Domnul lucrează, că intervine, că mișcă lucrurile. Cum? Nu știam dar mă bazam pe El. În ziua 29 am primit un telefon: „**Oare n-ar vrea soțul tău să lucreze la.....?**” Ziua aceea s-a numit „Nimeni nu e ca Tine!”

Am pierdut o sarcină mare, la șase luni. Nu știam de ce, nu știau nici medicii iar eu și soțul meu eram înnebuniți. Medicul a încercat să mă calmeze, spunându-mi că e o minune că trăiesc pentru că pruncul murise de o săptămână și puteam face septicemie. Pe mine nu mă liniștea aceasta și eram foarte supărată pe Domnul, știind că El controlează totul. Plângeam și nu mă puteam liniști. Simțeam că trăiesc un coșmar. Mi-era groază să merg acasă de la spital și să mă întâlnesc cu soțul meu. Era așa de disperat încât nu pot spune. Nu înțelegeam nici unul dintre noi de ce s-a întâmplat așa ceva....

Domnul mi-a trimis gândurile către Scriptură. „**Toate lucrurile lucrează pentru binele celor ce-L iubesc pe Domnul..**” Ce înseamnă „toate lucrurile”? Înseamnă și lipsuri, boală, suferință, moarte, nu nu-

mai aspectele plăcute ale vieții. Când am înțeles aceste lucruri, i-am spus Domnului: „**Doamne, nu înțelegem de ce s-a întâmplat aceasta dar Tu știi de ce. Poate noi nu putem înțelege acum. Dă-ne, pacea Ta, te rugăm! Alină-ne, Tu, inima și, când crezi că vom putea să înțelegem, arată-ne de ce s-a întâmplat așa!**”

La un an, în aceeași lună, am înțeles. Am rămas din nou însărcinată și testele au arătat că avusesem toxoplasmoză într-un stadiu avansat (o boală care afecta doar bebele) și că, dacă copilășul ar fi supraviețuit, ar fi avut probleme. Domnul l-a dus la El într-o lume fără chin și probleme. Slavă Domnului! Am înțeles în acele zile că Domnul e suveran, că poartă de grijă, că croiește cărări noi acolo unde nu se vede nimic, că este resursa noastră, că El dă viața și El o ia, că cine se încrede în El nu va pieri și ceea ce face Domnul poate continua pe pagini întregi.

Am scris aceste întâmplări din viața mea pentru că așa am fost îndemnată de Domnul. Dacă Domnul va voi, voi continua. Ceea ce doresc să adaug este faptul că cele de mai sus sunt doar câteva din cele ce s-au întâmplat în viața mea și a familiei mele. Domnul este grozav! În fiecare zi, îmi dă o dovadă de dragoste, putere, purtare de grijă... Am încercat să redau o parte din Domnul, o parte atât de infimă cât o picătură într-un ocean. Ceea ce este important este că Domnul se implică, cu adevărat în viața oricui dorește, Domnul ridică vieți, vindecă, satură, umple cu putere, schimbă vieți.

Doresc din toată inima să împlinim cu toții cuvintele vii ale Scripturii pe care le-aș putea concentra într-unul singur:

„**Gustați și vedeți ce bun este Domnul, ferice de omul care se încrede în El!**”

Psalmul 34:8

Daniela Bartuș
Biserica Noul Legământ
Tg. Mureș

Avocado

fruct-legumă minune

Stau și mă gândesc cât de nedumerită mă uitam în casa unor cunoștințe cu ceva timp în urmă, în timp ce ei savurau un avocado, și mă întrebam pe atunci, cum se poate să mănânci așa ceva..

Însă, dacă mă întrebați acum, ce părere am despre acest fruct-legumă, pot spune că iubesc avocado, și-l consider o minune. Și după ce e gata copt, trebuie să stau bine să mă gândesc ce aleg să pregătesc din el: pastă de avocado, guacamole, îl folosesc în salată, prepar budinca cu praf de roșcovă, prepar o înghețată bună bună? Și mai nou mă trezesc pregătind o jumătate ca fel de mâncare, iar cealaltă ca desert..și așa împac toate papilele mele gustative.

Avocado are o capacitate nutrițională și calorică ridicată, este o sursă importantă de grăsimi sănătoase și conține toți aminoacizii esențiali, Vitamina E, Vitamina B6, Fier, Potasiu și fibre.

Consumul de avocado este recomandat fiind un antioxidant puternic, protejează împotriva cancerului și îmbătrânirii celulare, susține funcțiile reproducătoare. De asemenea, se recomandă persoanelor cu exces de colesterol sau de trigliceride din sânge (datorită efectului hipolipemiant), în caz de arterioscleroză, hipertensiune, boli coronariene (datorită

conținutului scăzut de sodiu, și foarte ridicat de potasiu), în anemii (fierul se asimilează relativ bine), tulburări nervoase (prin conținutul de acid linoleic, fosfolipide și Vit.B6), în boli digestive: ulcer gastric, gastrită (datorită alcalinității și protecției pe care grăsimile îl au asupra mucoasei), diabet, diete revigorante.

Dacă n-ați mai gustat avocado până acum, vă sfătuiesc să nu stați pe gânduri. Lăsați-l obligatoriu să se coacă bine, pe masă, 2-3 zile, altfel s-ar putea să vi se pară amar și să-l respingeți. Pentru o coacere mai rapidă, puneți lângă avocado o banană și un măr, într-o pungă de hârtie. Nu ratați ocazia să vă hrăniți trupul, beneficiind de toți nutrienții din acest fruct-legumă și de ce nu, să vă răsfățați cu asemenea bunătate.

Iată 2 din rețelele mele favorite cu avocado:

Budină de ciocolată
1 avocado bine copt
1 banană înghețată
Zeama de la o lămâie sau puțin lapte de susan pentru amestec
Scorțișoară (opțional)
Praf de roșcovă (se găsește la Plafar)
Miere de salcâm (după gust)

Preparare:
Toate ingredientele se mixează în blender, și se ornează după preferințe.

Buffet de Femeie - 56

„Paste” din gulie și pastă avocado
Ingrediente:
Gulie – pentru paste
1 avocado bine copt
1 fir ceapă verde
1 fir usturoi verde
Zeama de la ½ de lămâie
Sare de mare (după gust)

Preparare:
Se pregătesc pastele din gulie

cu ajutorul unui aparat manual de tăiat legume în fâșii subțiri, sau se poate da prin răzătoare. Conținutul fructului avocado împreună cu restul ingredientelor se mixează în blender, și se toarnă peste pastele din gulie. Se ornează cu măslina și roșii uscate, în ulei, cu mirodenii și semințe.

Andrus Olguța Mihaela
Medic dentist.
Medic rezident chirurgie dento-alveolară
Biserica Filadelfia Tg.Mures

Triple Chocolate CheeseCake

Este un tort spectaculos de care, cu siguranță musafirii vor fi impresionați

Crusta	1 lingură lapte
350 gr biscuiți integrali	Cremă brânză
150 gr unt	300 gr brânză de vaci
3 linguri cacao	100 gr smântână
2 linguri zahăr	100 gr ciocolată albă de bună calitate
2 linguri lapte	150 ml smântână pentru frișcă
1 linguriță scorțișoară	1 linguriță zahăr vanilat
	4 gr gelatină granule
Caramel	
200 gr zahăr	
4 lg apă	
1 linguriță sare	Ciocolată strat 2
70 gr unt	100 gr ciocolată neagră > 70% cacao
70 ml smântână grasă	2 linguri lapte
50 gr alune	1 lingură ulei
50 gr arahide	
Ciocolată strat 1	Decor
80 gr ciocolată neagră > 70% cacao	100 ml smântână pt frișcă
1 lingură ulei	1/2 linguriță zahăr bomboane toffifee

Cristina Mitru,
Biserica Betania, Tg. Mureș

1. Punem într-o tigaie teflonată (un wok ar fi ideal, dar merge și una normală) zaharul și cele 4 linguri de apă, lăsăm la foc mediu până începe să fiarbă și amestecăm de câteva ori cu lingura de lemn. Când începe să fiarbă dam focul o idee mai mare, punem lingura de lemn deoparte și-l lasăm pe foc până când vedem că-și schimbă culoarea. Când devine auriu-aramiu (dar nu foarte) îl luăm de pe foc și adăugăm sarea, apoi smântână și amestecăm energic ca să nu se întărească caramelul. Untul îl tăiem cubulețe și-l punem în caramel, iar la final adăugăm și alunele sărate și alunele de pădure puțin mărunțite - dar puțin de tot. Lăsăm deoparte caramelul la răcorit.

2. Trecem repede la crustă. Punem biscuiții în robot și-i măcinăm fin. Rasturnăm biscuiții mărunțiți într-un bol mai mare, adăugăm zahărul, cacaoa și linguriță de scorțișoară și amestecăm cu o lingură pentru o distribuție uniformă a ingredientelor. Untul topit îl adăugăm peste biscuiți și omogenizăm. Adăugăm și cele două linguri de lapte După preferință se poate adăuga mai mult, pentru a putea modela crusta mai ușor.

3. Tapetăm fundul unei tăvi detasabile - 21 cm diametru - cu hârtie de copt. Punem compoziția de biscuiți, o distribuim uniform pe fundul tăvii și pe pereții până sus. Presăm bine biscuiții cu fundul unui pahar, apoi o dam la rece pentru 10 minute (eu am pus direct în congelator pentru o racire mai rapidă și mai intensă). După 10 minute scoatem tava din congelator și turnăm caramelul peste stratul de biscuiți. Dăm din nou la rece, la frigider.

4. Pregătim primul strat de ciocolată. Rupem ciocolata bucățele, adăugăm lingura de ulei și de lapte, și le topim la bain-marie sau la microunde. Eu am ales varianta mai ușoară, microunde.

Turnăm ciocolata peste caramel și introducem din nou tava la frigider.

5. Pentru crema de brânză, începem cu ciocolata albă, care am o topim la bain-marie de data aceasta, fiind mai sensibilă și să nu riscăm să o ardem/prajim. Lăsăm ciocolata topită deoparte și punem gelatina la hidratat în câteva linguri de apă rece, 4-5 să fi fost la număr.

6. Mixăm brânza cu smântână în blender până devin o pastă fină. În loc de brânză și smântână puteți folosi și cremă de brânză gata cumpărată din magazin, dar eu am vrut să fie mai bio și am folosit produse luate din piață, dar să știți ca am obținut o minunată cremă de brânză, fină și pufoasă (în final). Scoatem crema de brânză din blender sau din cutie și trecem la mixer. Adăugăm treptat ciocolată topită. Dam mixerul la viteză mai mică și incorporăm și gelatina hidratată.

7. Smântâna pentru frișcă o mixăm cu o linguriță de zahăr vanilat, apoi o incorporăm cu mișcări de sus în jos în crema de brânză. Turnăm crema de brânză peste glazura de ciocolată și dam tortul la congelator de această dată.

8. Preparăm glazura 2 identic cu prima glazură, eu tot la microunde ca să respect partea cu identic, și o lăsăm la răcorit 15-20 minute. Când crema de brânză este suficient de întărită, turnăm glazura de ciocolată, nivelăm frumos și din nou introducem tortul la frigider.

9. Ce a mai rămas de făcut? De cumpărata o cutie mică de bomboane toffifee, în caz că n-ați primit-o cadou de la cineva și....de mixat/bătut smântâna pentru frișcă cu puțin zahăr vanilat.

10. Când e întărită bine glazura de ciocolată ornăm cu moate de frișcă, iar în vârful fiecărui mot punem câte o bomboană toffifee, iar efectul vizual va fi maxim!!

Buffet de Femeie - 57

O televiziune din suflet, pentru suflet!

Solicitați distribuitorilor de televiziune canalul Credo TV

Datorită telefoanelor pe care telespectatorii creștini le-au dat, solicitând canalul Credo TV, am reușit să intrăm pe mai multe rețele de cablu din România. Mulțumim tuturor celor care au contribuit prin aceasta la răspândirea Evangheliei în țara noastră.

Ne puteți recepționa și instalându-vă o antenă parabolică individuală fără a mai plăti un abonament lunar. Pentru informații tehnice de instalare, sunați la numărul de telefon 0744.766.490.

Dacă doriți să vă abonați la o rețea care include și canalul Credo TV, contactați firma Focus Sat, la următorul număr de telefon:

021.406.7220 - Tasta 2

Puteți suna zilnic între orele 10-20.

Coordonatele de recepție sunt:

Satelitul: THOR 6
Poziția orbitală: 1° W
Frecvența de recepție: 12456 MHz
Polarizarea: Verticală
Rata de simboluri: 28.000 KSym/s
FEC: 7/8
V-PID: 1840 Kbit/s
A-PID: 128 Kbit/s
Norma: FTA

Pe internet ne puteți urmări 24 de ore, 7 zile pe săptămână accesând **www.credo.tv**, secțiunea **LIVE**.

www.credo.tv

Servicii de catering în județul Mureș:

- ✓ Catering pentru companii (seminarii, training-uri, conferințe, inaugurări, lansări de produse etc.)
- ✓ Catering pentru spitale, grădinițe, after school, cămine de bătrâni
- ✓ Catering pentru înmormântări
- ✓ Mese festive pentru orice eveniment (petreceri aniversare, petreceri pentru copii, petreceri de sărbători, botezuri, nunți, banchete).

Oferta „meniul zilei” cuprinde Fel I, Fel II și desert.
Avem la dispoziție 3 tipuri de meniuri: meniu normal (pui/porc),
meniu numai pui, meniu lacto-ovo-vegetarian.

www. .com/CasaPetrina
www. .com/CasaPetrina

CATERING

B2B
(business to business)

B2C
(business to customer)

Comenzile se pot prelua la nr.
de telefon **0749.277.110**
sau prin e-mail la
casapetrina@gmail.com

Împreună pentru cei mici!

”Așadar cât avem prilejul, să facem bine la toți și mai ales fraților în credință” (Coloseni 6:10)

Bucuria familiei Florin și Aura Lazăr a fost mare când în data de 26.10.2007, a venit în familia lor cel de al doilea copil, o fetiță pe nume Lidia. Însă o umbră de amărăciune și tristețe s-a așternut când fetița a fost diagnosticată cu Tetralogie Fallot, o malformație cardiacă congenitală. La doar 5 zile de la naștere, fetița a fost operată însă doctorii au închis-o la loc, neputând să facă nimic. În anii ce au trecut, fetița a urmat tratament medicamentos iar consulturile medicale nu lipseau din agenda familiei. Dezvoltarea fizică și psihică s-a produs normal, doar că oboseala își făcea simțită prezența foarte des, iar doctorii spuneau că nu este suficient de oxigenat creierul. Lidia continua să fie o fetiță veselă, să umble, să vorbească, să râdă, să mănânce și să fie o bucurie pentru cei din jur.

În anul 2012, la vârsta de 4 ani și jumătate, prin Casa de Asigurări, Lidia beneficiază de o operație pe cord în Germania. Sperau cu toții să se întoarcă cu bine, însă nimeni nu se aștepta ca situația să se înrăutățească. Complicații severe s-au instalat după operație, Lidia suferind un stop cardiorespirator, iar ulterior instalându-se un sindrom neurologic sever, cu stare vegetativă. A încetat să mai vorbească, să mai umble, fiind hrănită cu ajutorul unei sonde. Drumurile de la spital la spital nu s-au rărit, unul dintre doctori spunându-i mamei, că de acum înainte spitalul va fi casa lor. Totodată doctorii nu le-au dat prea multe șanse. Însă părinții s-au încrezut în Domnul. Au ales să o ducă pe Lidia acasă, și pentru prima dată, cu lacrimi în ochi, mama ne-a spus că Lidia a lăcrimat când a ajuns acasă. După o săptămână a început să și zâmbească și să râdă.

A trecut un an de la operație, însă situația Lidiei este precară. La vârsta de aproape 6 ani, încă nu vorbește, doar articulează câteva sunete, nu mai umblă, mușchii membrelor atrofiindu-se foarte tare. Urmează tratament medicamentos, dar și kinetoterapeutic pentru recuperare, însă e un proces lung și anevoios care necesită multă răbdare, putere și credință.

Lidia și familia ei au nevoie de ajutorul nostru. Atât prin rugăciune cât și prin orice fel de ajutor, fiecare dintre noi poate ajuta.

AJUT-O PE LIDIA!

Date de contact
Lazăr Florin, Ibănești nr. 621
Tel: 0749-182886

HAIDEȚI SĂ O AJUTĂM PE LIDIA!

Fundația Mater, Tg. Mureș

8-13 Iulie 2013
Tabăra de aviație, jud. Timiș,
www.aripideinger.com

22-27 Iulie 2013
Tabăra Marisel jud. Cluj

acum!

AGENȚIA PENTICOSTALĂ DE MISIUNE EXTERNĂ - WWW.APME.RO

Weekend la munte cu tata: 4-7 iulie 2013

Tabăra de muzică - Laudă și închinare: 22-27 iulie 2013

Tabăra de creație artistică: 22-27 iulie 2013

Tabăra de volei: 22-27 iulie 2013

Tabăra internațională a românilor de pretutindeni: 29 iulie - 3 august 2013

Tabăra tinerilor de peste 25 de ani: 29 iulie - 3 august 2013

Tabăra de fotografie: 29 iulie - 3 august 2013

Tabăra de aventură montană pentru adolescenți: 12 - 17 august 2013

Tabăra de familii: 12 - 17 august 2013

Calendarul de evenimente creștine

10-17 August – Tabăra Peniel
Praid, jud. Mureș

Tabăra pentru copii și tătici
13-18 iulie www.abcr.ro

Iunie, Iulie, August 2013

Tabăra de Corturi
Nahanny Camp
30 iulie și 6 august 2012.
www.nahannycamp.ro

CLUBUL DE VARĂ AL COPIILOR

– “Detectivii deșertului” – căutând sabia Cuvântului lui Dumnezeu
– “Clubul campionilor” – descoperind talanții, toți suntem învingători cu Isus
– “Olimpiada pentru toți” – aur pentru toți copiii!
– “Aventura în Vestul Sălbatic” – diferiți, dar împreună până la ținta finală
– oare... ce va urma?

În primăvara anului 2008, Biserica Creștină “Noul Legământ” din Târgu Mureș pune bazele unui colaj de acțiuni cu caracter evanghelistic care s-a materializat într-un club de vară al copiilor. Așa a fost numit atunci, generic, și tot așa i-a rămas numele. Chiar dacă evenimentul fiecărei veri a purtat un titlu și o tematică diferite, tot “clubul de vară” a rămas. Nici bine nu se termina o ediție, căci imediat răsăreau întrebările copiilor: “Când facem următorul club? Pot să-i chem și pe colegii mei? Cum o să fie vara viitoare? Se poate să-l facem mai repede, unul iarnă și unul vară?” În mijloc de decembrie, prin martie, înainte de serbări sau după... nu contează: întrebarea aceasta o auzim destul de des și ne bucurăm nespuse. În viața acestor copii se văd acele constante care au devenit obiceiuri bune: prezența la biserică și la Școala Duminicală, rugăciunea individuală (sunt atât de dulci, trebuie să-i auziți!), părtășia cu toți copiii și... prezența la club! Unii dintre ei și-au păstrat “trofee” până astăzi: picturile, colajele, medaliile, tricoul verde din a doua ediție, fotografiile și cam tot ce au meșterit ei și a rezistat timpului.

În spatele organizării celor cinci zile de distracție și învățătură stă de fiecare dată o muncă uriașă și eforturile sunt colective. Ședința tematică (prima și cea mai importantă) aduce titlul verii, personajele, structura grupelor categorii de vârstă, construcția decorurilor și amenajarea sălilor, responsabilii cu lecțiile biblice și celelalte activități (sportive, teatrale, muzicale, îndemânare și creativitate), responsabilii cu siguranța și curățenia, responsabilul “cu microfonul” (căci nu e lucru ușor să ții în ascultare de bună voie 60-70 de copii), compozitorul imnului ediției, stabilirea repertoriului de cântece, programul repetițiilor muzicale dar și a scenetei de teatru. Pe lângă echipa de lucrători deja consacrată, în fiecare an vin în ajutorul nostru tinerii și adolescenții din biserică

pentru care îi mulțumim lui Dumnezeu! Sunt veseli, energici, pozitivi, plini de încredere și idei bune – un real ajutor pentru noi și prieteni buni ai celor mici.

La “Clubul de vară” din acest an sunt așteptați cu drag copii cu vârste între 5-12 ani, fete și băieți, verișori, vecini, prieteni, colegi de școală sau grădiniță. Haideți îmbrăcați lejer, ca pentru jocuri și voie bună! Veți descoperi frumusețea timpului petrecut împreună pentru Dumnezeu, puterea și siguranța jocurilor în echipă, cât de amuzantă poate fi o scenetă de teatru, cât de ușor vă puteți face prieteni noi și câte lucruri frumoase puteți meșteri cu două mânuțe.

Unde? Casa Sindicatelor et. 3 sala 53 (Str. Cuza Vodă nr. 22)
Când? 2-7 septembrie 2013
La ce oră? Începem la 17.00 și terminăm la 20.00.
Vă așteptăm cu drag!

Echipa “Lucrărilor cu Copiii”
Biserica Noul Legământ
Tg. Mureș

DESTINAȚIE COMUNĂ

Un cuvânt spune Domnul și femeile aducătoare de vești bune sunt o mare oștire!

Alătură-te și tu acestei mulțimi și vino în 12 OCTOMBRIE să povestești ceea ce a făcut DUMNEZEU pentru tine!

Biserica BethEl, Târgu Mureș
str. Arany Janos nr. 24-26, ora 10

...pentru că Slujim Aceluiași Domn,
...pentru că avem Același Împărat,
...pentru că avem Același Rege,
...pentru că avem O DESTINAȚIE COMUNĂ

ÎNTÂLNIREA FEMEILOR DIN BISERICILE CREȘTINE MUREȘENE, își propune în toamna aceasta să aducă bucurie în inimile celor care au dorința, chemarea și curajul de a porni pe Drumul Domnului nostru.

Copiii sunt bineveniți la întâlnirea noastră deoarece va fi un cadru prielnic și pentru ei, asigurându-se un program special și pentru aceștia.

LASĂ-TE ÎNCURAJATĂ, FII TU ÎNSUȘI O ÎNCURAJARE !

“ Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii!”
(Matei 9: 37).

Suntem deschise oricărei femei care dorește să ne împartăsească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealalta.

Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa contact@sufletdefemeie.ro

Biserica Penticostală BETANIA:

str. Pavel Chinezu nr. 5, Târgu Mureș

Biserica Creștină NOUL LEGĂMÂNT:

str. Cuza Vodă nr. 22, Casa Sindicatelor, et.3, sala 53, Târgu Mureș

Biserica Penticostală FILADELFIA:

str. Substejăriș nr. 17, Târgu Mureș

Biserica Penticostală BETHEL:

str. Aranz Janos nr. 24-26, Târgu Mureș

www.sufletdefemeie.ro